

Ojciec Święty, Politechnika Opolska Cię zegna

8 stycznia 2004 roku słowami *Ojciec Święty, Politechnika Opolska kłania się i prosi o błogosławieństwo* rektor **Piotr Wach** zwracał się do Ciebie, gdy w gronie Kolegium Rektorów Wyższych Uczelni Wrocławia i Opola wręczano Ci Złoty Laur Akademicki, mający uczcić Twój podwójny jubileusz – 25-lecia pontyfikatu i 50-lecia habilitacji.

Środowisko akademickie zawsze było bardzo bliskie papieżowi, a sprawy wiary i nauki – to dwa skrzydła, na których unosi się duch ludzki, jak uczy w jednej z encyklik *Fides et ratio*.

Dwa razy opolska uczelnia techniczna w osobie rektora miała okazję złożyć wyrazy uszanowania i hołdu Janowi Pawłowi II w Jego stolicy. Za pierwszym razem była to wizyta rektorów polskich wyższych uczelni zorganizowana z inicjatywy prof. Michała Seweryńskiego, ówczesnego Przewodniczącego Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich i rektora Uniwersytetu Łódzkiego. Audyencja u Ojca Świętego odbyła się 4 stycznia 1996 roku, a spotkanie stało się okazją do przedstawienia Głowie Kościoła najistotniejszych problemów życia akademickiego w Polsce. Rektorzy wręczyli Ojcu Świętemu upominek, którym była rzeźba w brązie przedstawiająca *Dziewczynkę z gór*, wykonana przez studentów warszawskiej ASP jako praca dyplomowa. Ówczesna Wyższa Szkoła Inżynierska w Opolu zbliżała się do finału wieloletnich działań zmierzających do przekształcenia uczelni w Politechnikę Opolską i z tą intencją rektor udawał się do Stolicy Apostolskiej.

Po raz drugi prof. Wach udał się z oficjalną delegacją do Watykanu w styczniu 2004 r., by wraz z rektorami uczelni z Wrocławia i Opola i w towarzystwie kardynała Henryka Gulbinowicza wręczyć wspomniany Złoty Laur Akademicki. Sam laur to dzieło plastyczne wykonane przez zespół artystów, profesorów ASP we Wrocławiu pod kierunkiem rektora, prof. Z. Horbowego.

Ceremonia wręczenia odbyła się podczas specjalnej, w pełni protokolarnej audyencji w bibliotece papieskiej, co oznaczało zarazem obsługę medialną rzymskich i watykańskich mass mediów i – co oczywiste – wysoką rangę wizyty. Stało się tak zapewne za sprawą żywej współpracy współczesnej nauki z instytucją tak starą i konserwatywną jak Kościół Katolicki, tak bliskie temu pontyfikatowi. Rektor Wach tak wspomina te wyjątkowe chwile:

„Ojciec Święty z każdym się przywitał, na zakończenie każdego pożegnał, wręczając pamiątkowe różańce i każdemu z uczestników udzielając błogosławieństwa dla osoby i instytucji, o co Go wcześniej prosiliśmy. Błogosławieństwo Ojca Świętego udzielone uczelniom i senatom, które mają swój udział w przyznanym papieżowi wyróżnieniu wcześniej czy później zaowocuje – o czym jestem gorąco przekonany. W styczniu 1996

roku, podczas mojej pierwszej wizyty u Ojca Świętego w gronie rektorów polskich uczelni również prosiłem o błogosławieństwo i powiedziałem, że Wyższa Szkoła Inżynierska chce być politechniką. I stało się!

Ojciec Święty przyjął nas w swojej bibliotece, gdzie zwykle przyjmuje głowy państw, co stanowiło dla nas dodatkowy powód do satysfakcji (...). Po zakończonej audyencji uświadomiłem sobie, pod jakim jestem wrażeniem. Ojciec Święty był w dobrej formie, choć widać, z jakim wysiłkiem przychodzi mu spełnianie swojej służby. Do każdego stara się przemówić indywidualnie, wspominał Górę św. Anny, kongres eucharystyczny we Wrocławiu, arcybiskupa Nossola. Sposobu w jaki znosi swoje cierpienie i brzemień wieku, nie można nie zauważyć. Jego osoba promieniuje i wywiera niezatarte wrażenie. I nie jest to wrażenie, które wywiera człowiek. Mówię to z całym przekonaniem i mając świadomość, że wielu do moich słów ze względu na osobiste przekonania może odnieść się sceptycznie. Tego wrażenia trzeba doświadczyć, niejako na własnej skórze, aby w nie uwierzyć”.

Raz jeden nasze miasto, nasz region miały okazję doświadczyć bliskiej obecności Ojca Świętego, podczas Jego drugiej pielgrzymki do Ojczyzny w 1983 roku, gdy Jan Paweł II był na Górze św. Anny. Wówczas, 21 czerwca podczas nieszporów maryjnych w oficjalnej delegacji uczelni szli jej rektor, prof. Zdzisław Kabza i dyrektor administracyjny Jan Szczepanik. Dar dla Ojca Świętego, którym był gobelin przedstawiający Matkę Boską Opolską złożył jednak doc. Antoni Guzik, jeden z twórców uczelni, jej były rektor i uznany autorytet występujący w podwójnej roli – pracownika nauki i prezesa opolskiego Klubu Inteligencji Katolickiej, a wraz z nim prof. Dorota Simonides z opolskiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej oraz pracownik Politechniki Śląskiej i liczna grupa pracowników naukowych, administracyjnych i stu-

Góra św. Anny, 1983 r. Składanie darów podczas nieszporów maryjnych

dentów, którzy udziałem w tym niezwykłym wydarzeniu nie tylko czcili Gościa, lecz manifestowali własną tożsamość i niezgodę na ówczesną rzeczywistość.

Doc. A. Guzik wraz z Jackiem Skalmierskim szedł także w procesji z darami w Częstochowie, reprezentując środowisko duszpasterstwa akademickiego podczas pierwszej wizyty Ojca Świętego w kraju w roku 1979. Inicjatorem obecności pracownika opolskiej uczelni technicznej w grupie akademickiej Politechniki Śląskiej był nieodżałowanej pamięci wielki opolski duszpasterz, o. Józef Czaplak.

Wymienione wydarzenia oczywiście nie wyczerpują licznych spotkań pracowników, w tym także władz naszej uczelni z Ojcem Świętym podczas każdych Jego odwiedzin w Polsce. Jednak pielgrzymki z lat 1979 i 1983 szczególnie zapisały się w pamięci.

Pożegnaliśmy Cię Ojczy Świąty 8 kwietnia 2005 r. Miliony przed telewizorami i miliony ludzi osobiście towarzyszyły Twej ostatniej drodze do podziemi Bazyliki św. Piotra gdzie spocząłeś obok św. Piotra. Zawsze pamiętać będziemy o Twojej trosce i życzliwości. Każdy

z nas pracowników i studentów zęgnął Cię jak umiał. Jeszcze nim odszedłeś, gromadziliśmy się w Twojej intencji w kościołach, a gdy już Cię zabrakło wśród żywych, na zajęciach podczas tego smutnego kwietniowego tygodnia wykładowcy czcili Twą pamięć chwilą ciszy, rozmowami, studenci obwiedli osiedla akademickie świetlistym kręgiem zniczy, msza święta żałobna w kościele seminaryjno-akademickim zgromadziła środowisko opolskich uczelni w liczbie rzadko przy innych okazjach spotykanej, rektor wraz z kolegium rektorskim złożyli wpisy do księgi wdzięczności wyłożonej w opolskiej katedrze.

W piątek, wszyscy odeszliśmy od codziennych obowiązków, by móc uczestniczyć w ostatniej ziemskiej postudze. Żegnali Cię hierarchowie kościołów, koronowane głowy i przywódcy państw, dostojnicy i niezliczone rzesze zwykłych ludzi, dla których byłeś autorytetem, kochającym ojcem, drogowskazem, podporą, nauczycielem – i my, pracownicy Politechniki Opolskiej.

Krystyna Duda

Wystąpienie Ojca Świętego Jana Pawła II wygłoszone na audiencji w Watykanie 4 stycznia 1996 r.

Szanowni Państwo,

1. Pragnę serdecznie powitać i pozdrowić wszystkich Rektorów Uczelni akademickich z całej Polski, poprzez was chciałbym pozdrowić pracowników naukowych i dydaktycznych wszystkich stopni, również pracowników administracyjnych i technicznych, a zwłaszcza wielką rzeszę studentów wszystkich polskich Uczelni.

Raduję się niezmiernie z tego dzisiejszego spotkania. Przywodzi mi ono na pamięć moje liczne osobiste kontakty ze światem akademickim w czasach, gdy sam mogłem jeszcze czynnie uprawiać naukę zarówno w Krakowie, na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego (nb. jako ostatni habilitowany na tymże Wydziale docent), jak i na Wydziale Filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego; później także, gdy jako Arcybiskup Krakowski starałem się przy różnych okazjach spotykać z profesorami krakowskich Uczelni. Pamiętam jak w tamtych trudnych latach rozumieliśmy się dobrze i jak bardzo troska o polską naukę, polską kulturę była naszą wspólną sprawą – sprawą Profesorów i Biskupa. Wyrażała to dewiza Uniwersytetu Jagiellońskiego: *Plus ratio quam vis*.

Ten zwyczaj wypracowany kiedyś w Krakowie, znalazł swój dalszy ciąg po moim wyborze na Stolicę Piotrową. Staram się nie tracić żadnej okazji, aby nadal spotykać się ze środowiskami w Rzymie i przy okazji odwiedzin pastoralnych na różnych kontynentach. Tak to było również – jak Państwo pamiętają – w czasie kolejnych podróży do Polski, a miejscem spotkań tu, w Rzymie, przede wszystkim bywa Castel Gandolfo. Spotkania w Castel Gandolfo nawet niektórzy z tutaj obecnych znają z własnego doświadczenia.

2. Nasze dzisiejsze spotkanie ma jednak charakter wyjątkowy, nie przesadzę, jeśli powiem – historyczny. Spotkania, o których poprzednio wspomniałem, obejmowały tylko wybrane środowiska. Dzisiaj natomiast po raz pierwszy jest mi dane spotkać się w Rzymie z Rektorami Uniwersytetów, Uczelni akademickich z całej Polski. Jest to wydarzenie samo w sobie niezwykle wymowne. Przybywacie Państwo do Papieża, aby z nim podzielić się troską i niepokojem o przyszłość nauki i szkolnictwa wyższego w naszej Ojczyźnie. W imieniu środowisk akademickich dał temu wyraz Pan Profesor Michał Seweryński, Rektor Uniwersytetu Łódzkiego i Przewodniczący Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich, za co jestem mu bardzo wdzięczny.

Witając Państwa, mam głęboką świadomość tego, jak wiele nas łączy: spotykamy się przecież w imię wspólnej miłości do prawdy, dzieląc troskę o dalsze losy nauki w Polsce.

3. Mówiąc: nauka, myślimy o kulturze w jej wymiarze ogólnoludzkim, a także w wymiarze poszczególnych narodów. Nauka bowiem stanowi jeden z zasadniczych filarów kultury.

Ilekczo mówię o kulturze, zawsze przychodzi mi na myśl sformułowanie św. Tomasza z Akwinu: *Genus humanum arte et ratione vivit: arte et ratione... Ratione...* – a więc nauką człowiek żyje, nauką! Nauką, czyli poszukiwaniem prawdy o sobie samym, o świecie otaczającym, o wszechświecie, wreszcie o Bogu. Człowiek jest nie tylko twórcą kultury, ale żyje kulturą i żyje poprzez kulturę. To samo należy powiedzieć o narodzie. Także naród żyje kulturą i żyje poprzez swoją kulturę. Jest ona fundamentem jego duchowej tożsamości i jego duchowej suwerenności.

Przemawiając ostatnio w październiku na forum Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku, mówiłem o potrzebie sformułowania Karty Praw Narodów (5 października 1995 r.). Nie ma wątpliwości, iż pośród tych praw jedno z poczesnych miejsc zajmuje prawo narodu do własnej kultury i jej rozwoju. Historia uczy bowiem, iż niszczyć kulturę danego narodu, niszczy się sam naród w punkcie najbardziej dla jego egzystencji newralgicznym. Prawdliwość tę potwierdza nasza ojczysta historia: począwszy od rozbiorów, poprzez zniszczenia drugiej wojny światowej (do rangi symbolu urasta tutaj fakt uwięzienia w obozie koncentracyjnym, zaraz na początku wojny, czcigodnych Profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego i nie tylko), aż po półwiecze dyktatury marksistowskiej, która wyrządziła nauce polskiej tyle niepowetowanych szkód.

4. Po latach rządów totalitarnych systemu marksistowskiego nauka polska musi nadrabiać wiele strat i opóźnień. Dzisiaj cieszy się jednak wolnością i to jest wielka szansa, szansa, którą trzeba wykorzystać. Sytuacja demokracji i wolności wymaga od środowisk akademickich wiele inicjatywy, wiele przedsiębiorczości, rzecz można, i poczucia odpowiedzialności. Wymaga także czujności, ażeby wolności z takim trudem i za taką cenę odzyskanej nie utracić pod wpływem rozmaitych presji czy manipulacji, od których nie są wolne również współczesne demokracje.

Obecnie pojawiają się nowe trudności i zagrożenia. Jednym z nich w systemie liberalnej demokracji i wolnego rynku jest postawa skrajnego utylitaryzmu. Szerzy się bowiem sposób myślenia, który kryterium korzyści ekonomicznej uważa za normę najważniejszą i aplikuje ją do wszystkich dziedzin życia – także do sfery kultury i nauki. Stąd niedofinansowanie rozmaitych dziedzin badań naukowych czy szkolnictwa wyższego, uznanych arbitralnie za „nieopłacalne” czy wręcz „niepotrzebne”. Tymczasem doświadczenie uczy, iż w odniesieniu do nauki jednostronne stosowanie takiego kryterium jest krótkowzroczne i szkodliwe. Szkodzi nie tylko nauce i kulturze, ale szkodzi przede wszystkim człowiekowi. U podstaw takiego podejścia znajduje się bowiem z gruntu błędna antropologia, antropologia materialistyczna, która redukuje człowieka tylko i wyłącznie do tych rozmiarów. Sobór Watykański II na-

ucza: «natura intelektualna osoby ludzkiej udoskonala się i powinna doznać udoskonalenia przez mądrość, mądrość, która umysł człowieka łagodnie pociąga ku poszukiwaniu i miłowaniu tego, co prawdziwe i dobre. Przepojony tą mądrością człowiek dochodzi poprzez rzeczy widzialne do niewidzialnych. Epoka nasza bardziej niż czasy ubiegłe potrzebuje takiej mądrości» – tak czytamy w *Gaudium et spes* (n. 15).

Takiej właśnie mądrości chciałbym życzyć moim Rodakom, ażeby troska o sprawy kultury, a zwłaszcza nauki i szkolnictwa wyższego, znajdowała u nich zawsze należne miejsce. Jest to wielkie „dobro wspólne” Narodu, na które pomimo istniejących trudności ekonomicznych nie może zabraknąć środków.

5. Wiem, że Uczelnie akademickie w Polsce borykają się dzisiaj z wieloma problemami, a pomimo to pozostają wiernie swojemu powołaniu wobec Ojczyzny i kultury. Polscy uczeni w trudnych warunkach, z wielkim poświęceniem prowadzą prace i badania naukowe. Nierzadko zdobywają pozycje liczące się w nauce światowej, a Polsce przysparzają sławy i prestiżu. Korzystam więc z okazji, aby wszystkim pracownikom nauki w Polsce wyrazić moje osobiste uznanie za ich pełną samozaparcia pracę oraz wkład do skarbnicy nauki polskiej i światowej. Cieszę się z tego, że w gronie Papiejskiej Akademii Nauk znajdują się także Polacy. Zresztą taka jest tradycja.

Uczelnie akademickie są także miejscem formacji młodego pokolenia polskiej inteligencji. Jest to niezwykle odpowiedzialna służba dla Narodu i jego przyszłości. Mam na myśli nie tylko wykształcenie w wąskim zakresie naukowej spekulacji, lecz także wychowanie do pełni ludzkiej osobowości. Nakłada to na profesorów i wszystkich pracowników dydaktycznych szczególną odpowiedzialność i zobowiązanie, aby dzielić się ze studentami nie tylko zasobem własnej wiedzy naukowej, ale także bogactwem swego człowieczeństwa. Wśród młodzieży akademickiej istnieje wielkie zapotrzebowanie na wzorce osobowe, to znaczy na profesorów, którzy staliby się dla nich prawdziwymi mistrzami i przewodnikami.

Na tym tle widać wyraźnie, jak doniosła jest rola Szkół akademickich. To w znacznej mierze na nich spo-

Ciąg dalszy na stronie 11

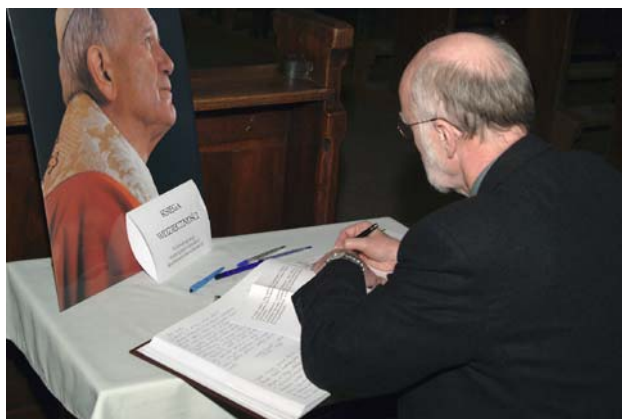
Wpis do księgi wdzięczności

W imieniu Senatu i całej społeczności akademickiej Politechniki Opolskiej żegnamy Ojca Świętego Jana Pawła II, naszego Papieża i przewodnika.

W życiu akademickim, wychowaniu młodzieży i pracy naukowej podejmujemy Jego naukę i przykład życia, aby spełnić posłanie, które przekazywał narodom świata – a naród Polski miał przywilej słuchania Go w ojczystym języku

Opole, dnia 6 kwietnia 2005 r.

Rektor, Rektor-Elekt

Wystąpienie Ojca Świętego wygłoszone na audiencji w Watykanie 8 stycznia 2004 r.

Drogi Księżu Kardynale!
Szanowni Państwo!

Serdecznie witam i pozdrawiam wszystkich. Cieszę się, że mogę gościć tak dostojnych przedstawicieli środowisk akademickich Wrocławia i Opola. Dziękuję za Waszą obecność i życzliwość.

Z wdzięcznością przyjmuję dar, jakim wasze uczelnie zechciały mnie wyróżnić. Przyjmuję go jako wyraz uznania, ale przede wszystkim jako wymowny znak tej wiary, jaka coraz bardziej zacieśnia się pomiędzy Kościołem a światem nauki w Polsce. Wydaje się, że dzięki Bogu mamy za sobą już ten okres, w którym ze względów ideologicznych usiłowano rozdzielić, a nawet w pewien sposób przeciwstawić te dwa źródła duchowego rozwoju człowieka i społeczeństwa. Sam tego doświadczyłem w pewien szczególny sposób. Jeżeli dziś wspominamy 50-lecie mojej habilitacji, to trzeba pamiętać, że była to ostatnia habilitacja na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego, który wkrótce został zniesiony przez władze komunistyczne [oczywiście Wydział nie Uniwersytet – dodane przez Papieża poza tekstem oficjalnym]. Był to akt, który rozdzielał instytucje, ale oznaczał zdecydowane dążenie do wprowadzenia podziału pomiędzy rozumem i wiarą. Nie mówię tu o tym podziale, który zrodził się w późnym średniowieczu na bazie autonomii nauk, ale o rozdziale, który kładł się przemocą na duchowym dziedzictwie narodu.

Nigdy nie opuszczało mnie przekonanie, że te próby nie będą do końca skuteczne. A było ono umacniane przez osobiste spotkania z ludźmi nauki, profesorami w różnych dziedzinach, którzy dawali świadectwo o głębokim pragnieniu dialogu i wspólnego poszuki-

Rektorzy na audiencji u papieża

wania prawdy. Temu przekonaniu dałem wyraz również jako papież, gdy pisałem „Wiara i rozum są jak dwa skrzydła, na których duch ludzki unosi się ku kontemplacji prawdy” (*Fides et Ratio*, 1),

Wasza obecność tutaj budzi we mnie nadzieję, że ten ożywczy dialog będzie nadal trwał i żadne inne współczesne ideologie nie zdołają go przerwać. Z tą nadzieją patrzę w kierunku wszystkich polskich uniwersytetów, akademii i szkół wyższych. Życzę, aby wielkie możliwości intelektualne i duchowe polskiego świata nauki spotykały się z takim materialnym wsparciem, aby mogły być wykorzystane i objawione światu, dla powszechnego dobra.

Raz jeszcze dziękuję. Proszę, zawieźcie moje pozdrowienie waszym wspólnotom akademickim. Niech Bóg wam błogosławi.

List kondolencyjny do Stolicy Apostolskiej

Sekretariat Stanu Stolicy Apostolskiej

Spółeczność akademicka wyższych Uczelni Opola, profesorowie i studenci, poprzez udział w uroczystej Mszy św. w intencji Ojca Świętego Jana Pawła II, odprawionej w dniu 6 kwietnia 2005 r., pragną wyrazić modlitewną pamięć i uczucia żalu po stracie wielkiego Nauczyciela i Pasterza, którego misja i dzieło ubogaciły oraz zmieniły cały świat. Podczas tej Eucharystii pragniemy jednak przede wszystkim Bogu podziękować za dar Wielkiego Papieża i Rodaka oraz za ogrom dokonań w okresie całego Pontyfikatu.

W sposób szczególny o Janie Pawle II pamięta opolskie społeczeństwo, a zwłaszcza społeczność Uniwersytetu Opolskiego, którego śp. Zmarły był współtwórcą i Doktorem honoris causa. Przyjmując to uniwersyteckie wyróżnienie Ojciec Święty na zawsze wpisał się do społeczności naszej Alma Mater Opoliensis. Niech

zatem Jego słowa, wypowiedziane do nas przed rokiem na Watykanie, w którym życzył Uniwersytetowi i pozostałym Uczelniom „rozwoju człowieczeństwa w oparciu o najszlachetniejsze wartości duchowe”, staną się dla całych pokoleń nauczycieli akademickich i studentów cennym dziedzictwem, wsparciem oraz drogowskazem.

W tych trudnych momentach rozstania pociesza nas chrześcijańska nadzieja i wiara w świętych obcowanie oraz głębokie przekonanie, że umiłowany przez nas Ojciec Święty Jan Paweł II, Pasterz Kościoła Chrystusowego, cieszy się już chwałą Zmartwychwstałego Pana.

W imieniu zgromadzonych środowisk akademickich podpisali:

Ks. Arcybiskup Alfons Nossol, Biskup Opolski i Wielki Kanclerz Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego oraz Rektorzy wyższych Uczelni miasta Opola.

Wybory prorektorów

Nadzwyczajne posiedzenie Senatu w dniu 6 kwietnia 2005 r. zwołane zostało przez przewodniczącego UKW **K. Heffnera** i rektora **P. Wacha**, aby dokonać wyboru na stanowiska prorektorów Politechniki Opolskiej na kadencję 2005–2008. Posiedzenie rozpoczął rektor prof. Piotr Wach minutą ciszy upamiętniającej zmarłego Ojca Świętego Jana Pawła II. Poinformował także, że w imieniu własnym i senatu Politechniki Opolskiej wraz z rektorem-elektem dokonali wpisu do Księgi wdzięczności wyłożonej w opolskiej katedrze w okresie poprzedzającym pogrzeb papieża. Ponadto przekazał informację i zaproszenie od ks. abp. **A. Nossola** na mszę żałobną, która odprawiona została w kościele akademicko-seminaryjnym 6 kwietnia, w której uczestniczyć będą także senaty opolskich uczelni w togach.

Następnie prowadzenie obrad przejął przewodniczący Uczelnianej Komisji Wyborczej prof. Krystian Heffner, a rektor-elekt, prof. **Jerzy Skubis** przedstawił kandydatów na stanowiska prorektorów, akcentując zalety i dokonania każdego z nich. Kandydaci to osoby młode, od lat związane z opolską uczelnią techniczną, dwaj z nich to jej absolwenci. Wśród kandydatów na stanowiska prorektorów jest jedna kobieta, co stanowi nowość w historii naszej uczelni. Lecz jak stwierdził prof. Skubis „nadszedł czas, by wśród ścisłego kierownictwa uczelni była kobieta”. Po tak życzliwym wstępie kandydaci sami przedstawili siebie i założenia własnych programów wyborczych silnie podkreślając to, że ściśle korelują one z programem przedstawionym przez rektora-elekta. Po prezentacji własnym programów wyborczych prof. K. Heffner otworzył dyskusję, dając obecnym okazję do zadania kandydatom pytań. Senatorowie chcieli poznać zdania i plany kandydatów w zakresie sposobu realizacji trudnych i wieloaspektowych zadań, jakie przedstawił w swoim wystąpieniu programowym rektor-elekt (prof. **T. Chmielewski**), podnoszenia jakości kształcenia (jak prof. **J. Kubik**), czy tzw. szybkiej ścieżki awansu (prof. **S. Szymura**). Kandydaci dobrze wywiązały się z tego zadania, prezentując zarówno żarliwą gotowość do pokonywania czekających ich problemów, jak i entuzjazm i odpowiedzialność za podejmowane wyzwanie.

Następnie przystąpiono do wyborów. Po krótkiej przerwie na głosowanie komisja skrutacyjna, której pracami kierował prof. **Tadeusz Górecki** ogłosiła wyniki. Na 43 osoby uprawnione do głosowania obecnych było 37. Tyle także oddano ważnych głosów.

Na dr **Aleksandrę Żurawską** przyszłego prorektora ds. organizacyjnych oddano 25 głosów (68%), na dr. hab. inż. **Marka Tukiendorfa**, prof. PO przyszłego prorektora ds. nauki oddano 28 głosów (76%), a na dr. hab. inż. **Jerzego Janosa**, prof. PO przyszłego prorektora odpowiedzialnego za sprawy studenckie głosowało 29 senatorów (78%). Przewodniczący orzekł ważność wyborów i wręczył nowo wybranym władzom nominacje. W imieniu trójki elektów głos zabrał prof. M. Tukiendorf dziękując obecnym za dokonany wybór i podkreślił, że „jest to kredyt, z którego będziemy się rozliczać za trzy lata”.

Wyborcze posiedzenie senatu zakończył przewodniczący Uczelnianej Komisji Wyborczej, przekazując kolejne komunikaty dotyczące procedury wyborczej na uczelni.

Poniżej zamieszczamy programy wyborcze prorektorów-elektów.

kd

Wystąpienia programowe prorektorów

Panie przewodniczący! Magnificencjo Rektorze! Wysoki Senacie! Panie i Panowie!

Zdaję sobie sprawę z tego, że nie będąc członkiem Senatu PO nie jestem znana sporej grupie osób, chciałabym powiedzieć najpierw kilka słów o sobie. Mam 41 lat i od 1987 roku pracuję na uczelni w Zakładzie Fizyki, najpierw jako asystent – stażysta, później asystent. Przez kilka lat byłam zatrudnio-

na na stanowisku technicznym. Na stanowisko dydaktyczne wróciłam po obronie doktoratu w maju 2003 r. Cały czas pracowałam również naukowo, publikując i wygłaszając referaty na konferencjach krajowych i zagranicznych. Myśląc o swoim rozwoju naukowym pracuję nad habilitacją. Praca naukowa to nie wszystko. W swoim zakładzie dałam się poznać jako dobry organizator – wspólnie z prof. Góreckim

zorganizowaliśmy 2 międzynarodowe i trzy krajowe konferencje naukowe. Byłam również organizatorem międzynarodowego forum naukowego dotyczącego odlewnictwa. W ubiegłym roku aktywnie – jako koordynator uczelniany – organizowałam Opolski Festiwal Nauki. Mam również pewne doświadczenie w zarządzaniu firmą – od czerwca ubiegłego roku pełnię również funkcję prezesa Opolskiego Parku Technologicznego, ale w związku ze startem w wyborach na prorektora składam rezygnację z tego stanowiska.

Przechodząc do zakresu merytorycznego dotyczącego stanowiska, na które kandyduję.

- Kontynuując dotychczasowy zakres obowiązków prorektora ds. organizacyjnych we współpracy z kwestor będą kierowała sprawami finansowymi uczelni

- Będę pełniła nadzór nad zamówieniami publicznymi.

- Będę pracowała w zespole, czekam i obiecuję pełną współpracę z władzami dziekańskimi odpowiedzialnymi za sprawy organizacyjno-finansowe.

Jego Magnificencjo Rektorze, Jego Magnificencjo Rektorze-Elekcie, Panie Przewodniczący, Wysoki Senacie!

Dzisiejsze spotkanie to szczególnie podniosła chwila dla całej naszej Społeczności akademickiej, ale przede wszystkim jest to wyjątkowy moment dla trzech osób, które zostały zaproszone przez JMR Skubisa do grupy Jego współpracowników.

Drogę swojej kariery naukowej oparłem na kilku różnych ośrodkach akademickich. W latach kiedy kończyłem studia na WSI w Opolu, nie mogłem kontynuować dalszego wykształcenia na miejscu, gdyż rozwijająca się nieduża Uczelnia nie dawała takiej oferty swoim absolwentom. Dziś w wyniku wieloletniej pracy Władz Politechniki nasi absolwenci mogą zdobywać stopnie doktorów i doktorów habilitowanych tu w Opolu. To wielki intelektualny i materialny przykład świetnego rozwoju i jeszcze lepszego stylu zarządzania. Uczelnia z prowincjonalnej wyższej szkoły przekształciła się w nowoczesny ośrodek naukowy i dydaktyczny. Jej kadra ma możliwości rozwoju na miejscu, co z całą pewnością zaowocuje wkrótce nowymi i większymi w liczbach awansami naukowymi.

Z drugiej jednak strony fakt, iż w moim życiu zawodowym pojawiło się kilka miejscowości i różnego typu uczelni uważam za cenne doświadczenie.

W zeszłym roku decyzją Wysokiego Senatu odebrałem z rąk JM Rektora Politechniki akt nominacji na profesora PO. Równocześnie z tym zaszczytem objąłem funkcję kierownika Zakładu Techniki Rolniczej i Leśnej. Szybko się przekonałem, jak powiedział JMRE, że „...chwila chwały trwa krótko”. Odpowiedzialność, dyspozycyjność oraz potrzeby czasu spowodowały, że umknęło poczucie bez troski nabyte przez lata spokojnej pracy w laboratorium. Pojawiły się zadania, nierozwiązane problemy i wreszcie, co najważniejsze – zarządzanie ludźmi. Organizując pracę trzeba przede wszystkim zapewniać poczucie bezpieczeństwa i pewności swojemu personelowi. W tym kontekście przełożony zawsze musi pozostawać sługą grupy, której przewodzi. Nie może zamknąć drzwi i powiedzieć, że oto skończył się dzień.

To o czym powiedziałem, nie jest z całą pewnością żądanym dla Państwa epokowym odkryciem. Jako dziekani, prodziekani, szefowie katedr spotykacie się z tymi zagad-

- Oczekuję na bezpośrednie informacje zwrotne dotyczące podejmowanych decyzji, które powinny być wypracowywane jak najbardziej kolegalnie. Będę starała się uwzględniać na bieżąco wszelkie wpływające do mnie uwagi.

- Zgodnie z istniejącymi potrzebami i sytuacją będą uczestniczyła w reprezentacji uczelni na zewnątrz.

Nie przedstawiam Państwu własnego programu wyborczego, gdyż razem z pozostałymi kandydatami zamierzamy realizować program wyborczy rektora-elekt, który to program został zaakceptowany przez Senat poprzez jego wybór na to stanowisko.

- Gwarantuję zaangażowanie w wykonywaną przeze mnie pracę, rzetelność w jej wykonywaniu.

- Uważam, że jestem w stanie wywiązać się z zadań i obowiązków nakładanych na prorektora ds. organizacyjnych zarówno przez rektora-elekt, jak i senat.

Aleksandra Żurawska

nieniami od lat. Pozostaje tylko kwestia rozmiaru grupy. W jednostce pracujemy z kilkunastoma osobami, w wymiarze całej Uczelni mamy już do czynienia niemal z tysiącem pracowników i kilkunastoma tysiącami studentów. To już są liczby wywołujące wrażenie, to obowiązki, którym można sprostać tylko w warunkach dobrze zorganizowanej pracy, w harmonijnej współpracy z Senatem.

Spotkał mnie wielki zaszczyt, że zostałem zaproszony do współpracy w zespole, który ponosić będzie najwyższą odpowiedzialność za losy Szkoły.

Zespół ten – jeśli taka będzie wola WS – we współpracy z nim, będzie realizował strategiczne zadania Uczelni. To duże wyzwanie wymagające po pierwsze poparcia Senatu PO. Po drugie, realizacji mądrego programu. Szczęśliwie dla mnie, Wysoki Senat na swoim ostatnim uroczystym posiedzeniu przyjął program wraz z kandydaturą prof. Jerzego Skubisa. Program ten powinien zadowalać tych, którym jest dedykowany czyli całą naszą społeczność.

Podczas exposé wyborczego w kilkupunktowym planie rektor-elekt zaprezentował jego najważniejsze elementy. Zostały one zdefiniowane w następujących blokach tematycznych:

W zakresie współpracy międzynarodowej:

Istotna jest stale rozwijająca się konieczność współpracy międzynarodowej, która w ramach programów wynikających ze zjednoczenia Polski z Europą stała się już wartością inherentą. Istnieją bardzo szerokie możliwości wymiany kadr i studentów. Należy docenić fakt, iż kształcimy już dziś specjalistów, którzy jako pierwsi znajdą po ukończeniu studiów legalną pracę w całej Europie. Już dziś wydawane przez nas dyplomy oznaczane są tłumaczeniami angielskimi i mają tę samą wagę od Talina po Londyn i Lizbonę. To zobowiązuje, ale i zachęca do poszerzania form współpracy i edukacji. Szczególnie w zakresie dodatkowego szkolenia w językach obcych. Podczas prowadzonych wykładów umyślnie przemycam wiele terminologii angielskojęzycznych wierząc, że studenci będą mogli wkrótce wrócić do notatek, kiedy zainteresują się swoją pierwszą pracą. Z upoważnienia i na wyraźną sugestię Rektora chciałbym przejąć znaczną część obowiązków wynikających z zakresu współ-

pracy zagranicznej Politechniki, wykorzystując przy tym swoje dotychczasowe doświadczenie.

W zakresie nauki:

Dążenie do uzyskania praw habilitacji w dyscyplinie *mechanika i budowa maszyn*, uzyskanie praw doktoryzowania na kierunkach: *automatyka i robotyka, inżynieria procesowa/inżynieria środowiska*, dalszy rozwój najmłodszych Wydziałów Uczelni: WZiIP oraz WWFiF, wspieranie inicjatyw Wydziału Budownictwa, szersze włączenie się zespołów naukowych do realizacji międzynarodowych programów naukowych ze środków UE (VII Program Ramowy, Programy Sektorowe i inne).

Zdobyłem już pierwsze doświadczenia podczas udziału w Konferencji Marszałka Sejmu i Rektorów Uczelni polskich pt.: *Nauka a gospodarka* zorganizowanej w marcu tego roku. Z uwagi na zbieżność dat tej konferencji i wyborów rektora PO miałem zaszczyt reprezentować władze Uczelni, wsłuchując się w planowaną strategię rozwoju nauki polskiej.

W zakresie organizacji:

Przekształcenie Wydziału Elektrotechniki i Automatyki w Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, utworzenie przy PO centrum kierowania innowacyjnością w przedsiębiorczości, budowa Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości, adaptacja i rozbudowa II kampusu, działania na rzecz autonomiczności Uczelni.

W zakresie inwestycji:

Zakończenie budowy zespołu „Łącznik”, przygotowanie wniosku o pozyskanie finansowe na rzecz wykonania sieci infrastrukturalnych II kampusu, przebudowa obiektu przy ul. Małopolskiej w nowoczesne centrum sportowo – rehabilitacyjne.

Należy zapominać, że PO przez fakt istnienia i tworzenia wywiera istotny wpływ na sprawy regionu. Warto zauważyć, że ze względu na proporcje liczby studentów Opola do liczby jego mieszkańców przypominamy Heidelberg, jeden z najbardziej liczących się ośrodków akademickich w Europie. Warto wykorzystać tę paralelę w kształtowaniu relacji instytucji akademickich z regionem. PO ma szansę zająć pozycję ekspercką w dziedzinie szeroko pojmowanych zagadnień technicznych, technologicznych oraz zarządzania.

Panie przewodniczący! Magnificencjo Rektorze! Wysoki Senacie! Panie i Panowie!

Do zaszczytnej i jednocześnie bardzo trudnej oraz odpowiedzialnej funkcji prorektora ds. studenckich w Politechnice Opolskiej zostałem nominowany przez rektora-elektta Pana prof. **Jerzego Skubisa**, a rekomendowany przez prorektora ds. studenckich Pana prof. **Stanisława Witczaka**. Te okoliczności w znacznym zakresie określają moje założenia programowe. Ambitny i trudny program pana Rektora na kadencję 2005–2008 w obszarze kształcenia, za który miałbym odpowiadać, przewiduje m.in. uzyskanie akredytacji dla 10 kierunków studiów, rozszerzenie międzynarodowej wymiany studentów i nauczycieli akademickich, rozwój kształcenia ustawicznego, ustabilizowanie liczby studiu-

Składam serdeczne podziękowania za gratulacje i życzenia składane mi po wyborze na rektora Politechniki Opolskiej i ciepłe słowa kierowane pod moim adresem, a także za życzenia dalszego rozwoju naszej Uczelni w nadchodzącej kadencji.

Dołożę wszelkich starań, by nadzieje te stały się rzeczywistością.

Rektor-Elekt Politechniki Opolskiej,
Prof. dr hab. inż. Jerzy Skubis

Równoczesne osiągnięcie wszystkich celów jest zadaniem trudnym, wymagającym pracy zespołu oraz intensywnego wsparcia ze strony Senatu.

Trzy lata to np. dla informatyki wystarczająco długi czas na narodziny i rozwój całych generacji nowoczesnych rozwiązań. W przypadku budowania struktur i obiektów materialnych 3 lata to zaledwie chwila. Chwila, której należy intensywnie sprostać.

Dlatego gotowy jestem całym swoim doświadczeniem włączyć się do pracy z zespołem proponowanym przez JMRE. Jestem długodystansowym sportowcem, wiem i rozumiem co to wytrwałość. Chwila zwątpienia podczas 3-kilometrowego dystansu pływackiego mogłaby się skończyć przy – słabej woli – zatonięciem.

Wiele razy bywałem na amerykańskich uniwersytetach. Wiele pobytów to wiele doświadczeń. Część z nich można zaimportować lub odrzucić na rynku nauki polskiej, ale z całą pewnością warto je znać. Wszystko to chciałbym zaoferować wraz z gotowością kandydowania na stanowisko prorektora ds. nauki. Jeśli uzyskam aprobatę Senatorów, pozostaję w gotowości i pełnej dyspozycyjności rektora-elektta i całej Uczelni.

Wspominając o trzyletniej kadencji mam jednak świadomość, że będzie to kredyt zaufania, który skrupulatnie zostanie rozliczony. Na koniec zacytuję jeszcze raz słowa rektora-elektta „Startując do wyborów, chcę je wygrać”

Jeśli udało mi się przekonać Szanownych Państwa do swojej skromnej osoby, że będę dobrym kandydatem do pretendowanego stanowiska pod kierownictwem JMRE, we współpracy z Senatem, to proszę o poparcie. Dziękuję za uwagę.

Marek Tukiendorf

jących na poziomie przekraczającym 10 tys. Zamierzam energicznie i z zaangażowaniem program ten realizować. Jestem przy tym przekonany, że najważniejsze dla jakości kształcenia są działania podejmowane na wydziałach. Stąd, chciałbym w jak najszerszym zakresie czerpać z inspiracji, wiedzy i doświadczenia władz wydziałów, a w szczególności prodziekanów ds. studenckich. W celu lepszego poznania problemów, wymiany poglądów, wypracowania modelowych koncepcji, dziekanów tych zamierzam zaprosić do współpracy w ramach nieformalnego zespołu doradczego. Liczę także na owocną współpracę z Senacką Komisją ds. Dydaktycznych i Studenckich, w której upatruję wymagającego, ale i wyrozumiałego opiniodawcę proponowanych rozwiązań.

Uważam, że pion którym miałbym kierować, powinien podjąć energiczne działania w ramach Procesu Bolońskiego, po to, aby również Politechnika Opolska znalazła swoje miejsce w Europejskiej Przestrzeni Szkolnictwa Wyższego. W praktyce oznacza to konieczność wprowadzenia studiów dwustopniowych wg innego nieco, niż dzisiaj obowiązujący, modelu, dalsze doskonalenie punktowego systemu rozliczania osiągnięć studentów (ECTS), pełne wdrożenie i ciągłe ulepszanie suplementu do dyplomu wydawanego w językach światowych. Podjęte działania winny zmierzać do zwiększenia mobilności studentów i pracowników, współdziałania w zakresie jakości kształcenia z innymi placówkami tak krajowymi, jak i zagranicznymi. Zadania z tym procesem związane to także, ściśle powiązane z osiągnięciami w sferze nauki, rozszerzanie oferty studiów III stopnia, tj. studiów doktoranckich na Politechnice Opolskiej. Trudnym niewątpliwie w praktycznej realizacji zadaniem jest dalsze rozszerzenie oferty studiów prowadzonych w języku obcym. Uważam jednak, że wysiłki w tym obszarze wymagają szczególnego wsparcia, podobnie jak działania związane z możliwością „wspólnego” lub „podwójnego” dyplomowania w porozumieniu z uczelniami partnerskimi.

Znaczna jest rola prorektora ds. studenckich w szeroko pojmowanym obszarze spraw dydaktycznych i socjalnych. Pragnę zaznaczyć, że sposób działania Pana Rektora Witczaka spotyka się z powszechnym uznaniem. Roztropne i jednocześnie zdecydowane działania, odważne i szybkie podejmowanie decyzji, wrażliwość, indywidualne, ludzkie traktowanie trudnych studenckich spraw, otwartość – to tylko niektóre cechy jego działania, które chciałbym przejąć.

W pionie prorektora ds. studenckich znajduje się wiele działów i jednostek bezpośrednio związanych z obsługą studentów. Działania na rzecz sprawnego, przejrzystego i skutecznego funkcjonowania tych podmiotów uważam za swoje pierwszoplanowe zadanie. Uważam, że w procesie podejmowania decyzji bezpośrednio dotyczących studentów, studenci powinni mieć znaczny udział. W tym przypadku myślę nie tylko o centralnej reprezentacji samorządu studenckiego, ale również o samorządach wydziałowych, których rola i aktywność jest w moim przekonaniu niewystarczająca. Funkcję prorektora ds. studenckich postrzegam przy tym jako rzeczownika tych wszystkich spraw, którymi studenci Politechniki Opolskiej żyją i które są dla nich ważne. Pragnę zadeklarować, że w przypadku wyboru stawiam się do dyspozycji studentów w celu wspólnego rozwiązywania problemów wynikających nie tylko z „pobierania nauki” w naszej Uczelni. Aspekt materialny – a mianowicie stypendia naukowe i socjalne, wysokość opłat za studia, za powtarzanie przedmiotu to te trudne sprawy, których kompromisowy sposób rozwiązywania uważam za najlepszy.

Zdecydowanie chciałbym popierać te przejawy aktywności studentów, które wykraczają poza ramy wyznaczone programem studiów. Myślę tutaj o studenckim ruchu naukowym i działalności kulturalnej. Opowiadam się za różnicowaniem oferty, aby obok uznanych imprez typu Piastonia czy Festiwal Nauki, było miejsce dla innych, może mniej sformalizowanych inicjatyw. Uważam, że należy zdecydowanie wspierać działalność studenckich kół naukowych, którym obok środków materialnych należy zapewnić dostęp bazy laboratoryjnej. Studencki ruch naukowy, studenci w ogólności powinni być w szerszym zakresie włączeni do działań promocyjnych, szczególnie w kontekście wsząd powiadanej „walki” o kandydatów na studia.

Bardzo wiele jest szczegółowych, często drobnych spraw, niemal bolączek, które sprawując funkcję prorektora chciałbym podjąć. W punktach tylko niektóre, w nieco przypadkowej kolejności, pragnę zasygnalizować:

- jakość zajęć dydaktycznych, ze szczególnym uwzględnieniem studiów zaocznych (unikanie nadmiernej kumulacji zajęć, wystarczające, warunkujące pozytywny odbiór zróżnicowanie prowadzących, przerwy technologiczne),
- sposób realizacji i zaliczania praktyk studenckich,
- zwiększenie udziału studentów w opracowaniu i ocenie programów studiów,
- oazy pracy i relaksu dla studentów oczekujących na zajęcia,
- pokoje przygotowania dla dochodzących nauczycieli akademickich,
- pomoce dydaktyczne ze szczególnym podkreśleniem roli internetu oraz samorządu studenckiego w dystrybucji materiałów dydaktycznych,
- dostępne „otwarte” dla studentów laboratoria,
- ściślejsze powiązanie prac dyplomowych z potrzebami w regionie,
- integracja Uczelni z otoczeniem gospodarczo-przemysłowym np. przez udział ludzi z praktyką zawodową w seminariach dyplomowych,
- racjonalna gospodarka zasobami, w tym miejscami w domach studenckich,
- zwiększenie elastyczności kształcenia,
- szersza ankietyzacja (wśród studentów) jakości zajęć dydaktycznych oraz pracy jednostek wspomagających; sposób wykorzystania wyników takiej ankiety,
- problemy komunikacji i łączności pomiędzy kampusami Uczelni.

Dynamiczne procesy zachodzące na Uczelni oraz w jej otoczeniu, zmiany uwarunkowań zewnętrznych – prawdopodobna zmiana ustawy o szkolnictwie wyższym – wymagać będą elastycznego reagowania i przygotowania nowych dokumentów przykładowo opracowania nowego regulaminu studiów. Zadaniem tym zamierzam podołać, powołując specjalistyczne Zespoły Robocze, w skład, których powinni w moim przekonaniu, wejść ludzie zaangażowani zarówno doświadczeni, jak i młodzi, w tym oczywiście studenci.

Opowiadam się za tym, aby Politechnika Opolska była w większej mierze Uczelnią w mniejszym natomiast stopniu Szkołą, ze wszystkimi wynikającymi stąd konsekwencjami. Jestem za podmiotowym traktowaniem studentów, profesjonalizmem w działaniu, zdrowymi mechanizmami wspomagającymi podejmowanie decyzji.

Na zakończenie, w kilku słowach chciałbym Wysokiemu Senatowi scharakteryzować swoją skromną osobę. Jestem duchem niespokojnym, któremu brak działania wadzi. Jeśli nie pracuję, to staram się aktywnie wypoczywać. Gonię za piłką, gram w tenisa, szukam wrażeń w podróżach. Nie lubię jazdy na rowerze, ale dla rodziny – często muszę czynić wyjątki. W telewizji, co niestety nie jest chyba zbyt oryginalne, najchętniej oglądam transmisje z wyścigów formuły I oraz transmisje z turniejów tenisowych. Z przyjemnością odpoczywam w towarzystwie.

Wyzwania, przed którymi stoję, są również dla mnie źródłem wielu obaw. Mam jednak nadzieję, że warto zaryzykować i z tym przekonaniem zwracam się do Pań i Panów, senatorów Politechniki Opolskiej o kredyt zaufania wyrażony w głosowaniu na kartach wyborczych.

Jerzy Jantos

Święto Politechniki Opolskiej

Nieodłączny element obchodów święta Politechniki Opolskiej stanowią uroczyste promocje doktorskie odbywające się w auli przy ul. Katowickiej. Pierwszy przeprowadzony na uczelni i pomyślnie zakończony przewód doktorski stał się podstawą wyboru dnia, który uczelnia uznała za swoje święto. Przypomnijmy: 4 maja 1984 r. zatwierdzona została pierwsza przeprowadzona kilka dni wcześniej na Wydziale Budownictwa obrona pracy doktorskiej.

4 maja 2005 r. w uroczystości promocyjnej wezmą udział:

- z Wydziału Budownictwa
dr Małgorzata Nabrdalik
dr inż. Anna Rawska-Skotniczny
dr inż. Anna Dębowska
dr inż. Andrzej Marynowicz
- z Wydziału Elektrotechniki i Automatyki
dr inż. Ryszard Kopka
dr inż. Krzysztof Bartecki
dr inż. Rafał Stanisławski
- z Wydziału Mechanicznego
dr inż. Małgorzata Zakrzewska
dr inż. Mirosław Kabaciński
dr inż. Grzegorz Nowosielski
dr inż. Tomasz Olszowski
dr inż. Ewa Głodek
dr inż. Daniel Zajac

dr inż. Stanisław Anweiler
dr inż. Krystian Czernek
dr inż. Dariusz Skoczylas
dr inż. Robert Junga
dr inż. Grzegorz Borsuk
dr Agnieszka Osiadacz-Kubiak
dr inż. Stanisław Mateuszuk

Krystyna Duda

Ciąg dalszy ze strony 5

czywa odpowiedzialność za życie duchowe i intelektualne Narodu. Polska znajduje się dzisiaj na bardzo ważnym wirażu dziejów. Decydują się losy Narodu, ich przyszły kształt, także ich ciągłość. W tym ważnym procesie nie może braknąć twórczego wkładu polskich uczonych, profesorów, a także studiującej młodzieży. Nie może braknąć ich twórczego zaangażowania i wierności prawdzie. Wiemy jak wiele to czasem kosztuje. Okres dyktatury komunistycznej był pod tym względem czasem wielkiej próby. Wiemy, jak wiele potrzeba było cywilnej odwagi i prawości charakteru, by dochować wierności własnym przekonaniom i własnemu sumieniu.

Być członkiem społeczności uniwersyteckiej zobowiązuje! Trzeba, aby środowiska akademickie odzyskały swój tradycyjny autorytet moralny, aby stawały się na nowo sumieniem narodu, dając przykład cnót obywatelskich i patriotycznych.

6. Czcigodni Państwo! Spotykamy się w okresie Bożego Narodzenia, które przypomina nam, iż Słowo Bożej Mądrości stało się ciałem (por. J 1, 14), rodząc się w ubóstwie stajenki betlejemskiej. Liturgia Kościoła, kontemplując tę wielką tajemnicę, wkłada w nasze usta modlitwę: «Mądrości, która z ust Bożych wyżyła,

wszystko urządzasz, zewsząd cel dobywasz: Przybądź i naucz nas dróg roztropności, wieczna Mądrości» (Antyfony do Magnifikat z 17 grudnia).

W okresie Świąt Bożego Narodzenia i po Nowym Roku tymi słowami pragnę wyrazić moje życzenia dla wszystkich Państwa Rektorów i dla wszystkich Uczelni, jakie reprezentujecie. Niech dar tej Mądrości, o której mówi liturgia, stanie się coraz pełniej udziałem waszych środowisk akademickich, aby profesorowie i studenci – każdy na swoim miejscu – umieli realizować swoje powołanie na miarę czasów, w których przyszło nam żyć – na miarę kończącego się drugiego tysiąclecia.

Proszę Państwa, dodam, że jestem bardzo wzruszony tym spotkaniem. Przychodzi mi na myśl wiele miejsc, wiele momentów mojego życia, wiele osób ze świata akademickiego Krakowa, Lublina, z którymi spotykałem się często, z którymi tworzyłem wspólnie moje życie i moje powołanie. I trudno mi zakończyć nie wracając do tego krakowskiego kościoła akademickiego św. Anny, tam gdzie spoczywa w sarkofagu św. Jan Kanty, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, gdzie wiele czasu spędziłem jako kapłan, jako student, jako biskup, kardynał. I tam często wracam myślą i pamięcią. Dlatego jestem Państwu wdzięczny za odwiedziny, które mi to wszystko przybliżyły jeszcze raz. Bóg zapłać!

(Przedruk z L'OSSERVATORE ROMANO.)

Serdecznie zapraszamy wszystkich pracowników Politechniki Opolskiej z rodzinami do udziału w festynie sportowo-rekreacyjnym, który odbędzie się 4 maja 2005 r., od godziny 12⁰⁰ w II kampusie przy ul. Prószkowskiej.

W programie festynu:

1. piknik na wolnym powietrzu – grochówka, piwo, ognisko z pieczeniem kiełbasek, potrawy z grilla
2. przejażdżka „ciuchcią” po kampusie
3. zawody o Puchar JM Rektora drużyn w następujących grach zespołowych:
 - a. piłka nożna,
 - b. piłka siatkowa,
 - c. koszykówka,
4. Gry i zabawy dla dzieci z nagrodami.

Zawodnicy otrzymają koszulki sportowe przygotowane w różnych barwach dla poszczególnych wydziałów PO. Liczymy, że każda jednostka wystawi swoją reprezentację.

UWAGA!!! Jeśli pogoda nie dopisze, zapraszamy do licznego udziału w biesiadzie z muzyką i tańcami, którą urządzimy w budynku nr 6.

Życzymy dobrej zabawy – Organizatorzy

Regulamin zawodów o Puchar JM Rektora Politechniki Opolskiej podczas święta Politechniki Opolskiej w dniu 4 maja 2005 r.

1. Piłka nożna

Regulamin: drużyny składają się z 6 zawodników na boisku i 4 rezerwowych, Czas gry 2 x 7 min, przerwa 5 min, zgłoszone drużyny zostaną podzielone na dwie grupy A i B – rozgrywki w grupach systemem każdy z każdym, drużyny, które zajmą dwa pierwsze miejsca w swoich grupach rozegrają mecze według klucza:

1A: 2B

2A: 1B

Zwycięzcy spotkają się w meczu o pierwsze miejsce, a przegrani o 3 miejsce. W przypadku uzyskania takiej samej ilości punktów lub remisu w meczach półfinałowych i finałowych o zwycięstwie decydować będą rzuty karne.

Program godzinowy:

12.00 1A: 2A

12.30 1B: 2B

13.00 1A: 3A

13.30 1B: 3B

14.00 2A: 3A

14.30 2B: 3B

15.00 1A: 2B

15.30 2A: 1B

16.00 mecz o 3 miejsce

16.30 mecz o pierwsze miejsce

2. Piłka siatkowa

Regulamin: drużyny składają się z 6 zawodników i 3 rezerwowych, w każdej drużynie na boisku występują minimum dwie kobiety. Drużyny zostaną podzielone na dwie grupy A (3 drużyny), B (4 drużyny), rozgrywki w grupach systemem każdy z każdym, drużyny, które zajmą dwa pierwsze miejsca w swoich grupach rozegrają mecze według klucza:

1A: 2B

2A: 1B

Zwycięzcy spotkają się w meczu o pierwsze miejsce, a przegrani o 3 miejsce. Zawody rozgrywane będą jednocześnie na dwóch boiskach. Sety rozgrywane będą do 15 pkt, a mecze do dwóch wygranych setów.

Program godzinowy zawodów piłki siatkowej:

Grupa A Grupa B

13.30 1A: 2A 12.00 1B: 2B

14.00 2A: 3A 12.30 3B: 4B

14.30 1A: 3A 13.00 1B: 3B

14.00 2B: 4B

14.30 1B: 4B

15.00 2B: 3B

15.30 1A: 2B

15.30 2A: 1B

16.00 mecz o 3 miejsce

16.00 mecz o pierwsze miejsce

Konkurs indywidualny – konkurs polega na wykonaniu zagrywki w oznaczone na boisku pola. Każde pole posiada określoną ilość punktów – wygrywa zawodnik, który uzyska największą ilość punktów w 10 zagrywkach.

3. Koszykówka

Regulamin: Zawody w koszykówce rozegrane zostaną na jeden kosz. Każda drużyna liczy 3 zawodników na boisku i 2 rezerwowych. Mecze rozgrywane są w czasie 8 min (czas jest zatrzymywany na rzuty wolne i przerwy na żądanie, każda drużyna ma prawo do jednej 30s przerwy podczas meczu). Każdy zawodnik może popełnić 4 przewinienia, po czwartym przewinieniu drużyny w meczu każde następne karane jest rzutami wolnymi. Zgłoszone drużyny podzielone zostaną na dwie grupy A (3) i B(4) rozgrywki w grupach systemem każdy z każdym, drużyny, które zajmą dwa pierwsze miejsca w swoich grupach rozegrają mecze według klucza:

1A: 2B

2A: 1B

Zwycięzcy spotkają się w meczu o pierwsze miejsce, a przegrani o 3 miejsce. Zawody rozgrywane będą jednocześnie na dwóch boiskach

Program godzinowy:

Grupa A Grupa B

13.00 1A: 2A 13.00 1B: 2B

13.15 2A: 3A 13.15 3B: 4B

13.45 1A: 3A 13.30 1B: 3B

13.45 2B: 4B

14.00 1B: 4B

14.15 2B: 3B

14.30 1A: 2B

14.30 2A: 1B

14.45 mecz o 3 miejsce

15.00 mecz o pierwsze miejsce

Konkursy indywidualne – konkurs rzutów wolnych

Gry i zabawy rekreacyjne dla dzieci i rodziców od godziny 14.00 do ostatniego uczestnika.

Organizatorzy

Działalność inwestycyjna i remontowa Politechniki Opolskiej zrealizowana w 2004 r.

Lp.	Inwestycje	Koszty w zł
1.	Łącznik – zespół sal wykładowych	1 210 912,10
2.	Kampus ul. Prószkowska zadanie 1 B – budowa hali	721 849,36
3.	Przebudowa pomieszczeń budynku dydaktycznego na szatnie ul. Małopolska 22	5 124,00
Razem		1 937 885,46
Remonty		
„A” obiekty naukowo – dydaktyczne		
1.	Budynek dydaktyczny WM Administracji Centralnej, ul. Mikołajczyka 5, Oleska 129	460 098,03
2.	Budynek Wydziału Budownictwa ul. Katowicka 48, ul. Ozimska 75a	32 053,77
3.	Budynek Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji ul. Waryńskiego 4	3 934,46
4.	Budynek Wydziału Elektrotechniki i Automatyki ul. Luboszycka 7, Sosnkowskiego 31	36 809,32
5.	Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii ul. Działkowa 4, Małopolska 22	23 507,99
6.	Instytut Matematyki Fizyki i Chemii ul. Ozimska 75, Luboszycka 3, Luboszycka 7, Luboszycka 9	4 885,45
7.	SSR EMITER	18 753,71
8.	II kampus Prószkowska 76	34 011,83
Razem		614 054,56
„B” obiekty socjalno-bytowe		
1.	Dom Studenta ZAŚCIANEK, ul. Mikołajczyka nr 4–6	49 376,73
2.	Dom Studenta ZYGZAK, ul. Mikołajczyka nr 8–10	159 044,02
3.	Dom Studenta PRYZMA, ul. Mikołajczyka nr 12–14	44 167,63
4.	Dom Studenta ARCHIMEDES ul. Struga 16	560 496,42
5.	DS. SOKRATES ul. Małopolska 22	367,12
6.	Stołówka ul. Mikołajczyka 2	1 000,40
7.	Hotel Asystenta ul. Waryńskiego 9	22 052,38
Razem		836 504,70
„C” inne roboty i remonty wykonane siłami własnymi (wartość szacunkowa usługi wraz z materiałami)		
1.	Wykonanie mebli pojedynczych i zestawów	204 528,63
2.	Remonty i konserwacje	540 000,00
3.	Przeglądy budynków instalacji elektrycznych i gazowych Wykonane prawem budowlanym	126 000,00
Razem		870 528,63

Podobnie jak w roku poprzednim wiosną to czas podsumowań wydatków na remonty i poprawę stanu obiektów dydaktycznych i socjalnych uczelni wykonanych w roku ubiegłym. Jak poinformował dyrektor administracyjny **Leon Prucnal**, środki z budżetu centralnego uczelni pozwoliły jedynie na przeznaczenie na ten cel kwoty 200 tysięcy zł, a powiększone o poczynione oszczędności na kwotę 100 tysięcy zł i tak okazały się niewystarczające. Tylko bardzo dobra współpraca z kierownikami jednostek, którzy zaangażowali niemałe kwoty na ten cel z własnych budżetów pozwoliły na wykonanie szeregu niezbędnych prac, w wyniku których odnowionych zostało wiele sal wykładowych i laboratoriów. Takim dobrym przykładem jest współpraca z dziekanem Wydziału Mechanicznego, a w budynku zajmowanym przez wydział nastąpiły wyraźne zmiany. Niebagatelną rolę odgrywają tu także umiejętności naszych służb technicznych zatrudniające świetnych fachowców, co przekłada się na jakość wykonywanych prac. Nie sposób przy tej okazji nie wspomnieć o sukcesie, do którego zalicza się pozyskanie zewnętrznego źródła finansowania, czyli dotacji z PZU. Środki z tego źródła pozwoliły na radykalną poprawę wystroju korytarzy w skrzydle zajmowanym przez rektorat i administrację.

W ubiegłym roku do DT wpłynęło 1950 zgłoszeń telefonicznych (1007 z DS-ów) i 950 pisemnych z wszystkich jednostek dotyczących różnych prac remontowych i awarii. Większość zgłaszanych prac wykonano własnymi siłami, co pozwoliło na znaczne oszczędności (bez kosztów robocizny), a prace remontowe wykonywane były o różnych porach, nierzadko nocą. Własne służby wykonały także meble do pomieszczeń biurowych na kwotę około 200 tys. zł, w efekcie czego wyraźnie poprawiła się estetyka i warunki pracy. Dział Techniczny nadzoruje i rozlicza również wszystkie roboty (poza *Łącznikiem*) realizowane przez politechnikę oraz przygotowuje materiały potrzebne do przetargów, opracowuje kosztorysy inwestorskie i przedmioty robót zgodnie z Ustawą o Zamówieniach Publicznych.

Podsumowując zrealizowaną w roku 2004 działalność inwestycyjną i remontową stwierdzić można, że zamknęła się ona kwotą **4 258 973,35 zł**, a szczegółowo wydatki ilustruje zamieszczona obok tabela.

kd

Stoisko PO na I Regionalnych Targach Edukacyjnych w Opolu

Szerokie możliwości otwierają się przed tymi uczelniami, które uprawiać będą naukę na wysokim poziomie

Z dr. hab. inż. Markiem Tukiendorfem, prof. PO, prorektorem-elektem, kierownikiem Zakładu Techniki Rolniczej i Leśnej, rozmawia Krystyna Duda

– **Panie Profesorze, został Pan prorektorem, któremu podlegać będą sprawy nauki, proszę przedstawić w kilku punktach najważniejsze założenia swojego planu.**

– Generalnie swoje założenia programowe opieram na kilkunastopunktowym programie, który zaproponowany został przez rektora-elekta, a korespondujący z uchwałą senatu określającą cele strategiczne uczelni na lata 2002–2020 przyjętą trzy lata temu. Ujmuje on kilka bloków tematycznych, pierwszy ściśle związany z zakresem nauki, zakłada ekspansję w zakresie zdobywania przez poszczególne wydziały kolejnych uprawnień do doktoryzowania i habilitowania w wielu dyscyplinach, tych typowo technicznych, jak i niezwykle intensywnie u nas rozwijających się w ostatnim czasie kierunków, jak na przykład inżynieria środowiska, która nie kryje tego – jest mi szczególnie bliska. Pozwolę sobie omawiając te sprawy podzielić się kilkoma refleksjami wyniesionymi ze spotkania, w którym miałem

niedawno przyjemność uczestniczyć, spotkania pod hasłem *Nauka a gospodarka*, zorganizowanego z inicjatywą marszałka sejmu, Włodzimierza Cimoszewicza, które zgromadziło najwybitniejsze umysły mające coś do powiedzenia w sprawach nauki, a którego główne myśli doskonale współgrają z przedstawionym przez rektora-elekta programem wyborczym. Otóż przed Polską stoi wielka szansa uzyskania naprawdę ogromnych środków rządu 500 mld zł do wykorzystania w latach 2007–2013, na rozwój nauki poprzez właściwą i umiejętną współpracę europejską.

Nauki techniczne muszą rozwijać się w ścisłym i nowoczesnym powiązaniu z przemysłem, gdzie decydujące znaczenie ma innowacyjność i wdrażanie nowoczesnych technologii. Te dwa obszary, czyli rozwój nauki, przez który rozumieć należy zarówno rozwój naukowy kadry, zdobywanie kolejnych uprawnień przez wydziały w oparciu o intensywną współpracę z krajami Unii Europejskiej uważam za najważniejsze założenia moich planów jako przyszłego prorektora do spraw nauki. Przedstawiam te sprawy w sposób oczywiście niezwykle skrótowy, bo każde z tych haseł programowych rozpisac można na wiele konkretnych rozwiązań, których szczegółowe omawianie uważam jeszcze za przedwczesne. Obszar nauki, rozwój kadry naukowej musi ściśle wiązać się z kształceniem studentów. Zresztą studenci muszą odgrywać znaczącą rolę we wszystkich tych zadaniach i przemianach, które zamierzamy wdrażać w najbliższym czasie. Samo kształcenie jest również obszarem, przed którym stoi wiele nowych wyzwań. W nowoczesnych i wysoko rozwiniętych krajach wysoko cenione jest kształcenie interdyscyplinarne. Tego nie można nie dostrzec. Mamy pra-

wo i obowiązek podjęcia takich działań, przyjęcia takich planów studiów, które to studentom umożliwią. Musimy zadbać o to, aby oferowane wykształcenie sprawiało, że nasi absolwenci będą atrakcyjnymi specjalistami na europejskim rynku.

– **Jest Pan rynkiem młodym, ponadto wychowankiem tej uczelni, jak te fakty zaważą na wizji kierowania politechniką?**

– Poddałbym w wątpliwość określenie młody jako pojęcie dość względne, skończyłem przecież już 40 lat (śmiech). Natomiast fakt bycia wychowankiem uczelni dał mi niepowtarzalną okazję bezpośredniej obserwacji od wielu lat – w moim przypadku od roku 1983 – różnych spraw. Mało tego, na własnej skórze doświadczałem wszystkiego, co się na uczelni przez te lata działo. Jestem więc bezpośrednim świadkiem zmian – w efekcie których mała i prowincjonalna szkoła wyższa przekształciła się w prężny ośrodek naukowo-dydaktyczny z ambicjami i licznymi planami na przyszłość. Krzywa wzrostu przez te 22 lata jest rosnąca i mam nadzieję, że działania najbliższej kadencji utrwala tę tendencję, zwłaszcza w sferze nauki, bo współczesne realia są takie, że na finansowanie liczyć mogą tylko te uczelnie, w których uprawiana będzie nauka na bardzo dobrym poziomie. W tym co nas czeka, nie ma miejsca na tzw. średniaków. Taki pogląd na wspomnianą przed chwilą konferencję wyraził przewodniczący PAN, prof. A. Legocki i dodam, że odpowiada mi takie podejście. Utożsamiam się z tym poglądem, bo pokrywa się on z moimi planami jako przyszłego prorektora.

– **Główne założenia programowe przedstawił pan w swoim wystąpieniu wyborczym, akcentując wykorzystanie możliwości, jakie daje na-**

sza obecność w UE. Jakie konkretne rozwiązania ma Pan na myśli?

– Moim zdaniem, Politechnika Opolska musi zmierzać do tego, aby mogła przejąć rolę ekspercką w zakresie innowacyjności i wdrożeń nowoczesnych technologii. Nie jesteśmy w tym zakresie na początku drogi. W uczelni, głównie z inicjatywy prorektora ds. nauki, prof. Skubisa, utworzone zostały odpowiednie komórki w założeniu mające zajmować się przygotowaniem stosownych wniosków i aplikacji. Tą drogą należy zmierzać. Ażebym jednak móc te plany zrealizować, musimy wejść w posiadanie odpowiednich środków, a sposobem na to są różnorodne fundusze unijne. Mówiąc krótko, bez umiejętności pisania dobrych i skutecznych wniosków nie uporamy się z tym zagadnieniem. Chciałbym podkreślić, że we współczesnym świecie nauka jest takim samym towarem jak inne i musimy do tego przystąpić i nauczyć się tym towarem obracać. Ponadto współpraca zagraniczna niesie jeszcze jedną bardzo pożyteczną właściwość, mianowicie wymianę kadr. Wzajemne kontakty, wizyty, wykłady gościnne są niezwykle inspirujące i należy bardzo przyłożyć się do tego aby być zarówno oczekiwanym gościem jak również atrakcyjnym ośrodkiem, do którego chcą przyjeżdżać naukowcy z zagranicy. Poszczególne programy umożliwiają taką wymianę, zarazem szczegółowo określając wszystkie jej warunki. Jest to charakterystyczne dla współpracy w ramach programów UE. O zaletach wzajemnych kontaktów – jak sądzę – nie trzeba w politechnice nikogo przekonywać. Mówię to z całym przekonaniem zarówno w odniesieniu do pracowników, moich kolegów, jak i w stosunku do studentów, którym uczestnictwo w programach Socrates/Erasmus pozwoliło na spędzenie wielu ciekawych i owocnych miesięcy w zagranicznych ośrodkach uniwersyteckich. Uważam, że wyższa uczelnia kształcąca produkuje wspaniałą „towar” w postaci dobrze przygotowanego absolwenta. Nie podzielam obaw przeciwników wyjazdów naszych absolwentów do innych krajów. Nie grozi nam wyjałowienie, czy inne skutki. Tu działa

prawo naczyń połączonych, nasi absolwenci wyjeżdżają tam, gdzie jest na nich zapotrzebowanie. Młody człowiek, który wyjechał za granicę uniknął wielu aktualnie występujących w kraju trudności. Nie powiększa grupy bezrobotnych, państwo nie musi wypłacać mu zasiłku, itp. A jestem przekonany, że skoro teraz wyjechał, to i tak kiedyś wróci. Dynamicznie rozwijająca się współpraca międzynarodowa niesie bardzo wiele możliwych rozwiązań i skutków. A jesteśmy dopiero na początku tej drogi.

– Politechnika jako centrum w zakresie zagadnień technicznych, technologicznych i zarządzania to cel, który należy realizować w oparciu o istniejącą bazę materialną?

– Naturalnie, to wydaje się zrozumiałe samo przez się. Każda idea musi znaleźć swój materialny wyraz i jak myślę, wiele oczekiwań i planów możemy wiązać z postępującą realizacją prac w II kampusie. Posłużę się przykładem swojego wydziału, na którym odczuwamy taki deficyt wolnych powierzchni, że na pomieszczenia dydaktyczne zagospodarowywane są nawet korytarze, trudno mówić więc w takiej sytuacji o realizacji nowych idei. Od pomysłu, by Politechnika Opolska przejęła tereny po koszarach upłynęło już trochę czasu i obecnie perspektywa funkcjonowania nowego kampusu przy Prószkowskiej już nie wzbudza oporów, ba coraz więcej jednostek wiąże swoje plany rozwoju z nową lokalizacją. Od powodzenia w adaptacji nowego kampusu wiele zależy, gdyż stwarza to zupełnie nowe i nowoczesne warunki. Nie tylko te jednostki, które przeniosą się na Prószkowską zyskają, bo przecież w dotychczasowych pomieszczeniach nie pozostanie pustka. Na szczęście uczelnia stale dbała o rozbudowę swojej bazy materialnej i dlatego teraz u progu nowej kadencji do finału zmierza także druga inwestycja znana jako Łącznik. Postępujące prace adaptacyjne w II kampusie i zakończenie budowy Łącznika zapewne rozwiążą bardzo wiele spraw nie tylko lokalowych, z którymi teraz borykają się wydziały.

– Wróćmy jeszcze na chwilę do zagadnień współpracy międzyna-

rodowej, czy winna ona ograniczać się tylko do krajów UE, Pan Profesor sam utrzymuje także żywe kontakty naukowe z ośrodkami amerykańskimi.

– Współpraca z krajami wspólnoty europejskiej wynika z oczywistych realiów gospodarczych i geograficznych oraz z racji podpisanych umów, które szczegółowo określają niemal wszystkie jej aspekty. To z jednej strony stanowi ułatwienie, lecz z drugiej może być pewnym jej zawężeniem. Przeciwnieństwem w tym zakresie są realia amerykańskie, gdzie nie działa się w oparciu o z góry założone mechanizmy. Na rynku amerykańskim trzeba po prostu umieć „sprzedać się” samemu. Kontakty nawiązuje się bezpośrednio z konkretnymi osobami. Profesor musi zainteresować swoimi badaniami innych i sam nawiązać współpracę. Bardzo sprzyja temu fakt, że etatowy profesor pracuje w cyklu trzyletnim, po którym następuje rok odpoczynku od pracy dydaktycznej. Jest to doskonała okazja, aby na ten okres zaprosić, na przykład doktora z innego, także pozaamerykańskiego ośrodka naukowego i powierzyć mu zastępstwo w swoich wykładach. Tego rodzaju decyzje zapadają na niższym szczeblu, po prostu władze – poza oczywiście strategicznymi obszarami jak Dolina Krzemowa itp. – nie ingerują w nie. To otwiera ogromne szanse przed uczelniami polskimi. Nie powinniśmy mieć kompleksów, wystarczy znać język i być kreatywnym. Amerykański rynek nie stawia barier formalnych, jeśli ma się do zaoferowania ciekawą tematykę własnych badań, publikacje i chęć do tego rodzaju kontaktów – świat stoi otworem. Jestem tego najlepszym przykładem. Nie będąc jeszcze samodzielnym pracownikiem naukowym nawiązałem kontakt z profesorem na amerykańskiej uczelni, przedstawiłem mu swój dorobek, zainteresowałem go tym, co robię i mogłem przystąpić do pracy. Nie musiałem zdawać egzaminów, czy spełniać formalnych kryteriów. To także jest szansa, którą moim zdaniem – nie można lekceważyć czy odrzucać i co istotne nie kolidu-

Dwudzieste w kadencji posiedzenie Senatu Politechniki Opolskiej odbyło się 16 marca br. Program posiedzenia obejmował dwie części, z których pierwsza poświęcona została wyborom rektora Politechniki Opolskiej na kadencję 2005-2008, a relacja z tej części znajduje się w marcowym (7/132) numerze WU. Część druga obejmowała następujący porządek:

1. Sprawy osobowe:

1.1. wyrażenie zgody na wystąpienie rektora do ministra edukacji narodowej i sportu z wnioskiem o mianowanie prof. dr. hab. inż. **Romana Ulbricha** (WM) na stanowisko profesora zwyczajnego,

1.2. zaopiniowanie wniosku o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego w PO na czas określony dr. hab. inż. **Krzysztofa Latawca** (WEiA),

1.3. zaopiniowanie wniosku o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego w PO na czas określony:

- dr. hab. inż. **Jana Sadeckiego** (WEiA)
- dr. hab. **Michała Szepelawego** (WWFiF)

1.4. wyrażenie zgody na przedłużenie zatrudnienia na stanowisku adiunkta:

- dr. **Leszkowi Karczewskiemu** (WZ)
- dr. **Bohdanowi Bozhenko** (IMFiCh)
- dr. **Andrzejowi Kotlorzowi** (IMFiCh)
- dr. **Dorocie Strózik-Kotlorz** (IMFiCh),

1.5. wytypowanie dwóch kandydatów (na jeden mandat) do Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej.

2. Sprawy naukowe:

2.1. zaopiniowanie wniosków o przyznanie nauczycielom akademickim Nagrody Ministra Edukacji Narodowej i Sportu w 2005 r.

2.2. powołanie Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości Politechniki Opolskiej (AIPPO),

2.3. zatwierdzenie Planu wydawniczego Uczelni na 2005 r.,

2.4. uchwalenie warunków i trybu przyjmowania na I rok studiów w Politechnice Opolskiej laureatów i finalistów olimpiad przedmiotowych w latach 2006–2008,

2.5. wyrażenie zgody na rozliczanie studentów pierwszego roku studiów zaocznych na kierunkach prowadzonych przez Wydział Mechaniczny w rocznym okresie zaliczeniowym.

3. Sprawy dydaktyczne:

3.1. uchwalenie pensum dydaktycznego na rok akademicki 2005/2006

3.2. uchwalenie warunków i trybu przyjmowania na studia na rok akademicki 2006/2007

3.3. uchwalenie Regulaminu Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej PO od r. a. 2005/2006

3.4. uchwalenie warunków i trybu przyjmowania na I rok studiów w Politechnice Opolskiej laureatów i finalistów olimpiad przedmiotowych w latach 2006–2008

3.5. zatwierdzenie składu Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej na rok akademicki 2005/2006

3.6. zaopiniowanie zmian w planach studiów na WM i WEiA.

3.7. wyrażenie zgody na rozliczanie studentów pierwszego roku studiów zaocznych na kierunkach prowadzonych przez Wydział Mechaniczny w rocznym okresie zaliczeniowym.

3.8. wyrażenie zgody na przestąpienie Politechniki Opolskiej do Porozumienia KRPUT w sprawie systemu mobilności studentów MOSTECH

4. Sprawy finansowe

5. Zapytania, komunikaty, wolne wnioski

6. Zatwierdzenie protokołu z posiedzenia Senatu PO z dnia 19 stycznia br.

Rozpoczynając obrady rektor, prof. Piotr Wach wręczył mianowanie na stanowisko profesora zwyczajnego **Wojciechowi Skowrońskiemu** z Wydziału Budownictwa. Poinformował także o uzyskaniu tytułu profesora przez **Mariana Partykę** z Wydziału Mechanicznego. Rektor wręczył także stypendia ministra edukacji narodowej i sportu, **Annie Tukiendorf**, studentce Wydziału Mechanicznego, **Kamilowi Pawlikowi** z Wydziału Budownictwa oraz wymienił nieobecnych stypendystów, **Piotra Holika** z WEiA i **Katarzynę Mazur** z WZIIP.

Poinformował także o zmianie w reprezentacji studentów w składzie senatu PO: **Krzysztof Zosik** zastąpił w obowiązkach **Annę Malinowską**.

Realizując przyjęty porządek obrad Senat Politechniki Opolskiej:

Ad. 1 w sprawach osobowych:

- wyraził zgodę na wystąpienie przez rektora do ministra edukacji narodowej i sportu o mianowanie prof. dr. hab. inż. Romana Ulbricha (WM) na stanowisko profesora zwyczajnego, a także pozytywnie zaopiniował wniosek dziekana Wydziału Elektrotechniki i Automatyki o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego Po na czas nieokreślony dr. hab. inż. Krzysztofa Latawca,

- zaopiniował pozytywnie wnioski dziekanów Wydziału Elektrotechniki i Automatyki oraz Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii o mianowania na stanowiska profesorów nadzwyczajnych z dniem 1 kwietnia 2005 r. na czas określony, tj. 5 lat dr. hab. inż. Jana Sadeckiego i dr. hab. Michała Szepelawego,

- wyraził zgodę na przedłużenie zatrudnienia na stanowisku adiunkta

- dr. inż. Leszkowi Karczewskiemu (WZ) – o 3 lata z dniem 1 października 2005 r.
- dr. Bohdanowi Bozhenko (IMFiCh) – o 6 lat z dniem 30 września 2005 r.
- dr. Andrzejowi Kotlorzowi (IMFiCh) – o 6 lat z dniem 30 kwietnia 2005 r.
- dr. Dorocie Strózik-Kotlorz (IMFiCh) – o 6 lat z dniem 30 kwietnia 2005 r.

Senat wytypował, w wyniku głosowania, przedstawicieli Politechniki Opolskiej na kandydatów do Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego. O mandat ubiegać będą się prof. dr. hab. inż. Wojciech Skowroński (WB) i dr. hab. inż. **Bronisław Tomczuk** (WEiA), prof. PO.

Ad. 2 w sprawach naukowych:

Senat Politechniki Opolskiej pozytywnie zaopiniował wytypowane przez rady wydziałów wnioski o przy-

znanie Nagrody Ministra Edukacji Narodowej i Sportu w 2005 r. dla następujących pracowników naukowych:

- nagroda indywidualna dla dr. hab. inż. **Jerzego Wy-
rwała**, prof. PO z Wydziału Budownictwa za książkę
Termodynamiczne podstawy fizyki budowli
- nagroda indywidualna dla dr. hab. inż. **Krzysztofa La-
tawca**, prof. PO z Wydziału Elektrotechniki i Automa-
tyki za monografię *The power of inverse systems in linear
and nonlinear modeling and control*,
- nagroda zespołowa dla prof. dr. hab. inż. **Zdzisława
Kabzy** z Wydziału Elektrotechniki i Automatyki
i prof. dr. hab. **Krystyny Kostyrko** (CORBI INSTAL)
za II część podręcznika akademickiego *Metrologia
mikroklimatu pomieszczenia i środowiskowych wielkości
fizycznych*,
- nagroda indywidualna dla dr **Barbary Bidzińskiej-
Jakubowskiej** za podręcznik akademicki *Unia Euro-
pejska, Akcesja Polski do UE*.

Następnym prorektorem ds. nauki, prof. **Jerzy Skubis** omówił podstawowe zadania, którym służyć ma po-
woływany inkubator przedsiębiorczości. Po pierwsze
w środowisku akademickim przejąć ma zadania zwią-
zane z innowacyjnością, wdrażaniem nowych techno-
logii i przedsiębiorczości. Po wtóre, zorganizować cykl
szkoleń z tego zakresu na seminariach dyplomowych
na każdym kierunku studiów, po trzecie – wspierać
rozpoczynanie działalności gospodarczej przez studen-
tów i absolwentów opolskich uczelni. Środki na uru-
chomienie inkubatora pochodzić mają z kilku źródeł,
przede wszystkim z funduszy unijnych uzyskiwanych
w ramach ZPOR. Pewną kwotę zadeklarował również
na ten cel Urząd Marszałkowski. Po krótkiej dyskusji
senat przyjął uchwałę w następującej formie:

Senat Politechniki Opolskiej działając na podstawie
§ 35 ust. 2, punkt 6 Statutu PO pozytywnie opiniuje
utworzenie Akademickiego Inkubatora Przedsiębior-
czości, jako jednostki ogólnouczelnianej Politechniki
Opolskiej.

Senat, zgodnie z § 35 Statutu PO, uchwalił także Plan
wydawniczy na 2005 r. przedstawiony zebraniem przez
prof. **Stanisława Króla**, przewodniczącego Komitetu
Redakcyjnego Wydawnictw.

Ad. 3

Następnie senatorzy przystąpili do omówienia
spraw dydaktycznych, wśród których:

Senat Politechniki Opolskiej uchwała pensum dydak-
tyczne na rok akademicki 2005/2006 dla pracowników
naukowo-dydaktycznych i dydaktycznych zatrudnionych
w Politechnice Opolskiej:

1. W roku akademickim 2005/2006 wymiary pensum
dydaktycznego (w godzinach obliczeniowych) dla pra-
cowników naukowo-dydaktycznych i dydaktycznych
wynoszą:

- 1) rektor, prorektor – 120 godz.
- 2) dziekan wydziału, dyrektor instytutu międzywy-
działowego – 150 godz.
- 3) prodziekan, z-ca dyrektora instytutu międzywy-
działowego – 180 godz.
- 4) profesor zwyczajny – 180 godz.
- 5) profesor nadzwyczajny z tytułem naukowym
– 210 godz.

6) dr hab. na stanowisku profesora nadzwyczajnego
– 210 godz.

7) pozostali pracownicy naukowo-dydaktyczni – 210
godz.

8) starsi wykładowcy ze stopniem naukowym dok-
tora – 330 godz.

9) starsi wykładowcy, wykładowcy – 360 godz.

10) lektorzy – 440 godz.

11) instruktorzy oraz osoby zatrudnione na stanowi-
skach równorzędnych – 460 godz.

2. W przypadku, gdy promotor pracy dyplomowej
nie realizuje obowiązkowego rocznego wymiaru pen-
sum dydaktycznego, na wniosek dziekana rektor może
wyrazić zgodę na zaliczenie do pensum godziny z tytu-
łu prowadzenia prac dyplomowych, tj. po 10 godzin za
jednego studenta.

3. Do pensum dydaktycznego mogą być również za-
liczone godziny prowadzone w Politechnice Opolskiej
dla słuchaczy studiów doktoranckich. Decyzję w tej
sprawie podejmuje rektor na wniosek dziekana wy-
działu prowadzącego studia doktoranckie.

4. Za rozliczenie niewykonanego pensum odpowia-
da dziekan wydziału/dyrektor instytutu/kierownik stu-
dium, zatrudniający nauczyciela akademickiego.

5. W przypadku niewykonania pensum dydak-
tycznego przez nauczyciela akademickiego w okresie
przewidzianym uchwałą senatu, sposób rozliczenia
niedoboru ustala rektor w porozumieniu z dziekanem/
dyrektorem instytutu/kierownikiem studium.

6. Studenci wyjeżdżający w ramach programów
Socrates/Erasmus i Leonardo da Vinci nie mogą być
brani pod uwagę przy rozliczeniu godzin za prace
przejściowe (projektowe) i seminaria z wyjątkiem se-
minarium dyplomowego na ostatnim semestrze stu-
diów.

Ponadto Senat Politechniki Opolskiej, zgodnie z § 35 Sta-
tutu PO, uchwalił warunki i tryb przyjmowania na I rok
studiów w Politechnice Opolskiej na rok akademicki 2006/
2007, na wszystkie kierunki i rodzaje studiów, a także zgod-
nie z § 74 Statutu warunki i tryb rekrutacji na I rok studiów
laureatów i finalistów olimpiad przedmiotowych oraz Tur-
nieju Młodych Mistrzów Techniki na lata 2006–2008.

Senat uchwalił również Regulamin Uczelnianej Ko-
misji Rekrutacyjnej, jako obowiązujący przy rekrutacji
na I rok studiów od roku akademickiego 2005/2006 i za-
twierdził skład Uczelnianej Komisji ds. Rekrutacji na
rok akademicki 2005/2006 w składzie:

– Przewodniczący – dr hab. inż. **Stanisław Witczak**,
prof. PO

– Sekretarz – **Ewa Przystajko**

Przedstawiciele wydziałów:

– WB – mgr inż. **Andrzej Słodziński**

– WEiA – dr inż. **Maria Wrzuszczak**

– WM – dr inż. **Henryk Achteлик**

– WZ – dr **Maria Kania**

– WWFiF – dr **Bożena Królikowska**

Przedstawiciel studentów: **Magdalena Latacz**
(III r. TRiL)

W sprawach dydaktycznych senat uchwalił również
zmiany w planach studiów przedstawione przez dzie-
kanów;

- na wniosek dziekana Wydziału Mechanicznego pozytywnie opiniuje zmiany w planach studiów dziennych inżynierskich na kierunku

1) *technika rolnicza i leśna*, od semestru letniego w r. a. 2004/2005

a) studia dzienne inżynierskie

2) *mechanika i budowa maszyn*, od semestru letniego w r. a. 2004/2005

a) studia dzienne magisterskie, siatka podstawowa i dla specjalności:

- *eksploatacja i marketing pojazdów samochodowych*
- *inżynieria jakości*
- *komputerowe wspomaganie projektowania i badania maszyn*
- *maszyny, urządzenia przemysłowe i ochrony środowiska*
- *samochody i ciągniki*
- *technologiczno-menedżerskiej*

b) studia dzienne inżynierskie, siatka podstawowa i dla specjalności:

- *automatyzacja procesów technologicznych*
- *komputerowe wspomaganie projektowania i badania maszyn*
- *maszyny, urządzenia przemysłowe i ochrony środowiska*
- *samochody i ciągniki*

c) studia zaoczne inżynierskie, od I roku studiów, siatka podstawowa i dla specjalności:

- *automatyzacja procesów technologicznych*
- *komputerowe wspomaganie projektowania i badania maszyn*
- *maszyny, urządzenia przemysłowe i ochrony środowiska*
- *samochody i ciągniki*
- *technologie bezwiorowe*

d) studia dzienne magisterskie uzupełniające, siatka podstawowa i dla specjalności:

- *metody informatyczne w budowie maszyn*

e) studia zaoczne magisterskie uzupełniające siatka podstawowa i dla specjalności:

- *automatyzacja procesów technologicznych*
- *komputerowe wspomaganie projektowania i badania maszyn*
- *komputerowe wspomaganie technologii i działalności produkcyjnej*
- *rzeczoznawstwo pojazdów samochodowych*
- *samochody i ciągniki*

- na wniosek dziekana Wydziału Elektrotechniki i Automatyki pozytywnie zaopiniował zmiany w planach studiów zaocznych na kierunku *informatyka*, od roku akademickiego 2005/2006:

a) studia zaoczne inżynierskie, siatka podstawowa i dla specjalności dla I i II roku studiów:

- *informatyka w technice i zarządzaniu*
- *sieci komputerowe i systemy baz danych*

b) uzupełniające studia zaoczne magisterskie dla inżynierów od I roku, siatka podstawowa i dla specjalności:

- *sieci komputerowe i systemy baz danych*
- *komputerowe wspomaganie projektowania*

c) uzupełniające studia zaoczne magisterskie dla licencjatów od I roku, siatka podstawowa i dla specjalności:

- *sieci komputerowe i systemy baz danych*.

Na wniosek Rady Wydziału Mechanicznego i zgodnie z § 15 Regulaminu Studiów w PO, senat wyraził zgodę na rozliczanie studentów pierwszego roku studiów zaocznych na kierunkach: *mechanika i budowa maszyn, inżynieria środowiska, technika rolnicza i leśna* w rocznym okresie zaliczeniowym, począwszy od roku akademickiego 2004/2005.

W ostatnim punkcie spraw dydaktycznych rektor, prof. P. Wach poinformował obecnych o zamiarze zgłoszenia Politechniki Opolskiej w sprawie przystąpienia do Porozumienia KRPUT dotyczącego systemu mobilności studentów MOSTECH i w skrócie omówił cele, do których zaliczyć można, wdrożenie założeń Systemu Bolońskiego, podnoszenie jakości kształcenia oraz ułatwienie krajowej wymiany studentów. Porozumienie szczegółowo określa założenia ogólne systemu, realizację programu studiów, procedury wymiany warunki uczestnictwa studentów w wymianie. Podpisując porozumienie jego sygnatariusze zobowiązują się do czynnego uczestnictwa w realizacji misji z niego wynikającej a także respektowania przyjętych reguł. Senat PO wyraził zgodę w formie stosownej uchwały, na przystąpienie Politechniki Opolskiej do Porozumienia Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych w sprawie systemu mobilności studentów MOSTECH.

Rektor poinformował także o akredytacji zapowiadanej przez PKA

Na następujących kierunkach: budownictwo – ponowna ocena, informatyka, mechanika i budowa maszyn oraz technika rolnicza i leśna.

Ad. 4

Prorektor ds. organizacyjnych, dr **Z. Kasperski** poinformował zebranych, iż w związku z brakiem danych z resortu dotyczących tegorocznej podwyżki wynagrodzeń nie można opracować przewidywania budżetowego dla uczelni na rok bieżący. W związku z tym zaproponował rozwiązanie polegające na przyjęciu danych z pierwszego półrocza ubiegłorocznego planu finansowego. Środki na zakupy inwestycyjne winne kształtować się na poziomie 50% odpisów amortyzacyjnych. Po otrzymaniu informacji o tegorocznej dotacji z MENiS przyjęte dane zostaną odpowiednio skorygowane. Propozycja zyskała akceptację obradujących.

Ad. 5

W przedostatnim punkcie obrad rektor **P. Wach** poinformował zebranych o zmianie terminu czerwcowego posiedzenia senatu PO. Zmiana wynika z terminu konferencji, w której udział wezmą rektorzy i rektorzy elekcji, w efekcie senat obradować będzie 29 czerwca 2005 r.

Prof. Wach omówił także w kilku zdaniach aktualny stan projektu ustawy o szkolnictwie wyższym. Dr **Jadwiga Krych** zaapelowała o taką organizację roku akademickiego aby sesja poprawkowa nie pokrywała się z początkiem nowego roku akademickiego co zyskało uznanie senatorów. Dyrektor Biblioteki Głównej przekazała informację o nowej bazie czasopism zachęcając do korzystania z niej.

W ostatnim punkcie obrad zatwierdzony został protokół z posiedzenia senatu w dniu 19 stycznia.

Cytowania pracowników Politechniki Opolskiej w 2004 roku

Działalność naukowa instytutów i wydziałów szkół wyższych oraz pracowników w nich zatrudnionych nieustannie poddawana jest ocenie. Ocena ta jest niezbędna przy uzyskiwaniu stopni naukowych, staraniu się o granty, dotacje itp. Od pewnego czasu stan nauki na świecie mierzy się również wskaźnikami uzyskiwanymi z baz danych o publikacjach naukowych i ich cytowaniach przez innych naukowców. Bazy te od ponad 30 lat przygotowuje Instytut Informacji Naukowej (Institute of Scientific Information – ISI) w Filadelfii. Bazy Science Citation Index, Social Citation Index i Arts and Humanities Citation Index tworzone są na podstawie zawartości najważniejszych w świecie czasopism naukowych i umożliwiają zarówno dostęp do opisów bibliograficznych nowych publikacji, streszczeń, jak i cytowań zawartych w tych czasopismach.

Wskaźnikami, które można używać z tych baz i stosować do oceny działalności naukowej są:

1. liczba publikacji naukowych,
2. liczba cytowań tych publikacji przez innych autorów,
3. stosunek liczby cytowań do liczby publikacji – ang. Impact factor („cytowalność”).

O ile pierwszy wskaźnik nie budzi żadnych zastrzeżeń, to zarówno liczba cytowań, jak i Impact factor nie są wskaźnikami do końca wiarygodnymi. Badając cytowania należy

pamiętać, że nie wszyscy badacze cytują autorów prac, z których faktycznie korzystali, nie są cytowani też autorzy prac fundamentalnych (np. A. Einstein). Nie zawsze są cytowane prace pionierskie, lecz np. prace z tzw. „drugiej ręki”¹ powstałe na ich bazie. Dochodzą tu również autocytowania. Ponadto indeks cytowań autorów prac jest kłopotliwy w użyciu, gdyż uwzględnia tylko pierwszego autora cytowanej pracy, co zmusza do odrębnego, często żmudnego poszukiwania współautorów.

Trzecim wskaźnikiem pozwalającym na ocenę prac naukowych jest ocena czasopism, w których badacze publikują swoje prace, czyli Impact factor („cytowalność”). Jednak rola wskaźnika Ip czasopism w ocenie prac uczonego ma ograniczenia. Jego wartość jest każdorazowo określana dla danego roku i na

ogół zmienia się w czasie, a także zależy od „szybkości cytowań”, ponieważ uwzględnia tylko cytowania za dwa poprzednie lata. Wskaźnik ten zawiera też bardzo poważną niekonsekwencję, gdyż do liczby artykułów zalicza się tylko artykuły i recenzje, natomiast w liczbie cytowań uwzględnia się wszystkie cytowania, nie tylko odnoszące się do artykułów i recenzji, ale także do listów i komentarzy. Te ostatnie są na ogół często i szybko cytowane. I z tego powodu czasopisma, które mają dział korespondencji są uprzywilejowane pod względem IP w stosunku do tych czasopism, które tego działu nie posiadają. Innym czynnikiem wpływającym na Ip jest tzw. turnover, miara tempa, w jakim nowo opublikowane wyniki wpływają na badania². Pod tym względem są znaczne różnice pomiędzy dziedzinami nauki. W biologii mo-

Tabela 1. Cytowania pracowników Politechniki Opolskiej za 2004 r.

Wydziały	Liczba osób, dla których wyszukano cytowania	Liczba cytowań (autocytowań)
Wydział Budownictwa	5	16 (5)
Wydział Elektrotechniki i Automatyki	13	35 (17)
Wydział Mechaniczny	31	163 (83)
Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii	3	5
Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji	1	1
Instytut Matematyki, Fizyki i Chemii	11	35 (13)
Razem	54	255 (118)

Tabela 2. Wykaz cytowań pracowników Politechniki Opolskiej za lata 2000–2004

Wydziały	2000		2001		2002		2003		2004	
	A	B	A	B	A	B	A	B	A	B
Wydział Budownictwa	2	3(2)	3	6	2	12(8)	7	14(3)	5	16(5)
Wydział Elektrotechniki i Automatyki	6	6(2)	3	10(7)	3	10(4)	12	43(32)	13	35(17)
Wydział Mechaniczny	5	22(9)	18	119(45)	16	58(17)	23	110(39)	31	163(83)
Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii	–	–	–	–	–	11	2	2	3	5
Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji	–	–	–	–	–	–	1	1(1)	1	1
Instytut Matematyki, Fizyki i Chemii	3	15(6)	9	37(11)	15	39(12)	9	20(2)	11	35(13)
Razem	16	46(19)	33	172(63)	40	130(41)	54	190(77)	64	255(118)

A – Liczba osób, dla których wyszukano cytowania.

B – Liczba cytowań (autocytowań).

lekularnej i biochemii ponad 28% cytowań odnosi się do prac z dwóch ostatnich lat, a w ekologii tylko 9,5%. Jeszcze niższe tempo występuje w naukach humanistycznych³.

Od 1977 roku Biblioteka Główna Politechniki Opolskiej prowadzi badania cytowań publikacji naukowych pracowników naszej uczelni w oparciu o bazę Science Citation Index.

W 2004 roku 48 publikacji pracowników Politechniki Opolskiej

Ciąg dalszy ze strony 15

je ona z tym, co dotychczas o współpracy międzynarodowej powiedzieliśmy. Współpracę międzynarodową pozaeuropejską traktowałbym jako wzbogacenie tego, co oferuje nam współpraca z uczelniami na terenie UE.

– Jaki styl współzarządzania uczelnią uważa Pan za najbardziej efektywny?

– Żartobliwie dodam, że prywatnie najbardziej odpowiada mi monarchia parlamentarna. Oczywiście nie w odniesieniu do spraw uczelni. A teraz już serio, nie mam jedynej metody kierowania w uczelni sprawami, za które będę odpowiedzialny. Będę starał się zawsze przede wszystkim słyszeć głosy pracowników – nawet te krytyczne i w miarę możliwości je uwzględniać. Nade wszystko cenię jednak pracę zespołową i cele, które ten zespół sobie postawi. Mam szereg nowych pomysłów związanych z promocją uczelni, jej społecznym odbiorem, pomysłów trochę w stylu amerykańskim, do których mam nadzieję przekonam nie tylko swoich kolegów, lecz i środowisko. Wracając do stylu zarządzania, cenię pracowitość, rzetelność i kreatywność. Mam nadzieję, że konkretne metody zarządzania uczelnią wypracujemy wspólnie.

– Niewielu spośród pracowników może pochwalić się takimi osiągnięciami sportowymi, staje Pan w szranki ze studentami w wielu dyscyplinach i nie zostaje w tyle, czy te sportowe pasje będą miały swoje przełożenie w zarządzaniu?

– Sport jest bardzo ważny, co podkreślałam przy każdej okazji. Stała i in-

zostało opublikowane w czasopiśmie znajdujących się na liście filadelfijskiej. Cytowanych przez innych naukowców było 64 pracowników naukowych Politechniki Opolskiej. Szczegółowe dane zawiera tabela 1.

Interesująca jest analiza cytowań w latach 2000–2004. Tabela nr 2 przedstawia szczegółowe dane za ten okres. W latach 2003–2004 zauważa się duży wzrost zarówno

tensywne uprawianie sportu pozwala na utrzymanie się w formie. Dzięki temu, że biegam codziennie kilka kilometrów, pływam systematycznie, ćwiczę, mogę stanąć na starcie obok naszych studentów, nierzadko uprawiających sport zawodowo, mimo iż dzieli nas różnica wieku. Proszę nie traktować tego jako przechwałki. Uprawianie sportu nie tylko daje siłę człowiekowi, ale także pozwala odreagować różnego rodzaju stresy i problemy. Tę formę relaksu polecam gorąco wszystkim przepracowanym.

liczby naukowców, dla których wyszukano cytowania, jak i liczby cytowań ich publikacji.

Elżbieta Czerwińska i Halina Szlejj

¹ Sordylowa B.: Z problematyki bibliotek i informacji naukowej. - Warszawa : PAN, 1997

² Żernicki B.: Współczynnik oddziaływania. Forum Akadem. 1998 nr 6 s. 3.

³ Wróblewski A.K., op. cit.

Po wielu godzinach spędzonych przed komputerem, za biurkiem, czy w sali wykładowej warto odпочząć uprawiając sport. Efekt gwarantowany! Poza tym – to adresuję głównie do studentów – właściwe dotlenienie zwiększa nasze możliwości intelektualne. Tak jak pokonuję kolejny kilometr czy dystans na basenie, tak samo podchodzę do większości trudnych spraw. Nie poddaję się mimo wysiłku i zmęczenia. To jest mój styl życia i styl działania.

– Dziękuję za rozmowę.

Rozliczenie wydatków z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych za 2004 rok

Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych dzieli się na dwie grupy wydatków, pierwsza to tzw. świadczenia socjalne, druga to świadczenia mieszkaniowe. Świadczeniami socjalnymi objęte są dwie grupy osób: pracownicy oraz emeryci i renciści. Świadczenia dla pracowników obejmują:

– paczki mikołajowe dla dzieci, których w ubiegłym roku przygotowano 380 na kwotę 28.260,71 zł,

– pomoc rzeczową, którą otrzymały 142 osoby na kwotę 129.444,00 zł,

– zakup upominku przy przejściu na emeryturę dla 11 osób – za kwotę 4.448,10 zł,

– dopłaty na działalność kulturalno-oświatową. W 2004 r. skorzystały z tej formy 92 osoby za 5. 107,91 zł,

– dofinansowaniem do wypoczynku dzieci i młodzieży objęto 198 osób na kwotę 141.936,00 zł

– dofinansowanie wczasów turystycznych i pobytowych otrzymało 729 pracowników w łącznej wysokości 911.512,00 zł.

– 185 osób z grupy emerytów i rencistów otrzymało dopłaty do wczasów turystycznych na kwotę 75.736,00 zł i 69 osób otrzymało pomoc rzeczową, której koszt wyniósł 57.076,00 zł.

Wydatki na tę grupę świadczeń socjalnych (dla pracowników oraz emerytów i rencistów) wyniosły w roku ubiegłym 1.353.520, 72 zł.

Świadczenia mieszkaniowe w roku 2004 r. zamknęły się kwotą 1.256.300,00 zł, z czego

– z pożyczki na remont i modernizację mieszkania skorzystało 98 osób – 772.800,00 zł,

– pożyczkę na remont i modernizację domu jednorodzinnego otrzymało 20 osób – 256.000,00 zł,

– pożyczkę na budowę lub kupno mieszkania otrzymało 8 osób – 227.500,00 zł.

Łączne wydatki z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w roku 2004 wyniosły 2.609.820,72 zł.

Na podstawie danych z Działu Kadr i Spraw Socjalnych

Wieści z wydziałów

Wydział Budownictwa

W dniu 15 marca 2005r. odbyło się seminarium szkoleniowe firmy Dietrich's sp z o.o. na temat: Projektowanie konstrukcji drewnianych – omówienie współcześnie realizowanych konstrukcji drewnianych w różnego typu obiektach budowlanych oraz prezentacja oprogramowania do projektowania nt.: 3D-CAD/CAM dla konstrukcji drewnianych, zorganizowane przy współudziale pracowników Katedry Konstrukcji Budowlanych i Inżynierskich Wydziału Budownictwa oraz Opolskiego Oddziału PZITB. Szkolenie adresowane było do studentów i pracowników wydziału zrzeszonych w Oddziale PZITB w Opolu, członków Opolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa oraz wszystkich osób zainteresowanych tematyką szkolenia, głównie z branży drzewnej, projektowania, wykonawstwa, robót ciesielskich, etc. Dietrich's Polska Sp. z o.o. jest firmą – córką niemieckiej firmy Dietrich's AG, która od 28 lat zajmuje się udoskonalaniem programu do tworzenia dowolnych konstrukcji drewnianych. W pierwszej części seminarium profesor Uwe Emmer z München przedstawił nowe tendencje w projektowaniu i wykonawstwie konstrukcji drewnianych. Następnie prezes zarządu polskiego przedstawicielstwa firmy, inż. Gregor von Kampen-Banisch przedstawił oprogramowanie do komputerowego wspomaganie projektowania i sterowania procesem wytwarzania (CAD/CAM) elementów konstrukcji drewnianych.

Uczestnicy seminarium

Dni Otwarte

Dzień otwarty na Wydziale Budownictwa odbył się 23 marca br., a rozpoczęła go prezentacja jednostki w wykonaniu dziekana, prof. T. Chmielewskiego. Dla odwiedzających przygotowano informatory i materiały promocyjne zawierające niezbędne informacje o tym, jak zostać studentem budownictwa. W programie dnia

otwartego znalazły się również ciekawe wykłady ilustrujące obszary zainteresowań naukowych pracowników. Różnorodna tematyka dotyczyła m.in. problemów trwałości budowli zabytkowych (J. Kubik), zawilgocenia budynków (A. Marynowicz), drgań budowli i bezpieczeństwa (T. Chmielewski), ale nie zabrakło także prezentacji z zakresu konstrukcji mostowych (B. Stankiewicz) czy wykładu o mostach starożytnego Rzymu (T. Chmielewski). Wykładom towarzyszyła ciekawa wystawa ilustrująca współcześnie wznoszone mosty w Polsce i w Europie oraz wystawa prac dyplomowych studentów budownictwa.

Odwiedzający obejrzeć mogli sprzęt geodezyjny demonstrowany w hali laboratoryjnej oraz zapoznać się z cechami materiałów budowlanych, które czekały na uczniów w laboratorium materiałów budowlanych. Dni otwarte Wydziału Budownictwa dobrze wpisały się w cykl rekrutacji na studia w Politechnice Opolskiej.

• Kandydatem, który stanął w szranki wyborcze o fotel rektora Politechniki Opolskiej w kadencji 2005-2008, jest dziekan Wydziału Budownictwa, Wydziału, który pierwszy uzyskał prawo doktoryzowania, a ostatnio kierunek *budownictwo* uzyskał akredytację Państwowej Komisji Akredytacyjnej. Poniżej prezentujemy sylwetkę prof. Tadeusza Chmielewskiego.

Imię i nazwisko: Tadeusz CHMIELEWSKI

Data urodzenia: 1 lutego 1941

Dyscyplina naukowa i specjalność: budownictwo – mechanika konstrukcji, konstrukcje budowlane

Wykształcenie: Politechnika Gdańska, mgr inż. 1964 r., dr nauk technicznych – 1972 r., dr hab. – 1978 r., WSI w Opolu, prof. – 1989 r.

Zatrudnienie: Politechnika Gdańska: asystent, st. asystent i adiunkt 1964-1973, Wyższa Szkoła Inżynierska/ Politechnika Opolska: adiunkt 1973-1978, docent 1978-1989, prof. nadzw. 1989-1994, prof. zw. od 1994, prorektor ds. nauki 1981-1984, dziekan Wydziału Budownictwa 1987-1993 i 1999-2005, prodziekan ds. nauki 1993-1996, „Miastoprojekt” Opole 1974-1976 – konsultant ds. konstrukcji.

Staże, prestiżowe stypendia zagraniczne:

Philipp Holzmann – Technisches Büro, Berlin Zachodni, 15.06.1965-15.09.1965 – staż zawodowy

United States Government Research Scholar – stypendium rządu USA, Georgetown University, Washington, D.C., 1,5 miesiąca, University of California, Berkeley, 10 miesięcy r. ak. 1976/1977

Military Housing Establishment, Adra, Damaszk, Syria, 1985-1986 (1 rok), ekspert ds. konstrukcji budowlanych

DAAD – 2-miesięczne stypendium rządu Republiki Federalnej Niemiec, Uniwersytety: Göttingen, Aachen, Bochum, 1991

Commision of the European Communities – 3-miesięczne stypendium Unii Europejskiej, University of Aalborg, Aalborg, Dania, 1993

Japanese Government Research Award for Foreign Specialists, 2-miesięczne stypendium rządu Japonii, Building Reserach Institut w Tsukuba, Japonia, 1997 r.

Referaty i wykłady okolicznościowe wygłaszał w następujących krajach: Anglia, Austria, Belgia, Republika Czeska, Dania, Francja, Holandia, Japonia, Niemcy, Norwegia, Syria, Szkocja, Szwajcaria, Szwecja, Tunezja, Turcja, USA i Włochy; był zaproszony jako „visiting professor” do następujących uczelni: Brandenburgische Technische Universität Cottbus, Ruhr Universität Bochum, Fachhochschule für Technik Stuttgart (Niemcy), Tokio Polytechnic University (Japonia); w ramach programu SOCRATES/ERASMUS odbył wykłady w następujących uczelniach: Roma Tree University (Włochy), Fachhochschule Mainz, Ruhr Universität Bochum i Fachhochschule für Technik (Niemcy).

Członek: Sekcji Mechaniki Konstrukcji Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, Sekcji Metod Stochastycznych w Mechanice Komitetu Mechaniki PAN, Polskie Towarzystwo Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej, Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa, Grupy Programowej Sekretariatu Komitetu Technicznego ISO/TC98 – od 1995 r. współpracował przy opracowaniu trzech norm międzynarodowej organizacji ISO.

Badania: problemy dynamiki mostów pod wpływem obciążeń ruchomych, drgania fundamentów na różne rodzaje maszyn, analiza probabilistyczna drgań kominów przemysłowych i wież telewizyjnych pod wpływem obciążenia wiatrem, zastosowanie techniki GPS do pomiarów przemieszczeń smukłych wysokich

konstrukcji, analiza dynamiki układów dyskretnych poddanych niestacjonarnym obciążeniom losowym, niezawodność budowli w warunkach ryzyka sejsmicznego, niezawodność chłodni kominowych o ciągu naturalnym, statystyczne oszacowania cech mechanicznych materiałów konstrukcyjnych (beton, stal), rehabilitacja konstrukcji budowlanych.

Publikacje: 105, w tym 11 książek, 3 monografie, 88 artykułów i współudział przy opracowaniu lub nowelizacji trzech norm międzynarodowych ISO. Poniżej podano przykładowo 5 prac:

Chmielewski T., Nowak H., *Mechanika budowli*, Wydawnictwa Naukowo-Techniczne Warszawa, 1996 r.,

Chmielewski T., Zembaty Z., *Podstawy dynamiki budowli*, Wydawnictwo Arkady, Warszawa 1998 r.

Chmielewski T., Konopka E.: *Statistical evaluations of field concrete strength*. Magazine of Concrete Research, London, 1999, 51, No.1, Feb., pp. 45-52

Breuer P., Chmielewski T., Górski P., Konopka E., *Application of the GPS technology to measurements of displacements of high-rise structures due to weak winds*, Journal of Wind Engineering and Industrial Aerodynamics 90 (2002), s. 223-230.

Chmielewski T., Górski P., Beirow B., Kretzschmar J.: *Theoretical and experimental free vibrations of tall industrial chimney with flexibility of soil*, Engineering Structures, 27 (2005) 25-34, January 2005.

Autor: około 100 projektów konstrukcji budowlanych; ekspertyz i opinii technicznych, między innymi dla: Stoczni Gdańskiej, Stoczni Remontowej w Gdańsku, Górażdże Cement SA, Elektrowni „Bełchatów” SA, Elektrowni Opole SA i KGHM Polska Miedź SA. W 2004 r. rozwiązanie dotyczące programu naprawczego zasobników węgla kotłów K1-K4 przyniosło Elektrowni „Opole” SA ponad milion zł oszczędności.

Promotor: 4 rozpraw doktorskich, gdzie dwie osoby są profesorami Politechniki Opolskiej.

Recenzent: 2 – tytuł naukowy profesora, 3 – prace habilitacyjne, 14 – rozprawy doktorskie, krajowe i międzynarodowe czasopisma i granty KBN.

Najważniejsze nagrody:

a) Nagroda dla najlepszego studenta za wyniki w nauce i pracy społecznej w konkursie „Czerwonej Róży” dla studentów Uczelni Wybrzeża. Nagroda została przyznana przez Rektorów Wyższych Uczelni Wybrzeża za zdobycie I miejsca na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Gdańskiej, 1964 r.,

b) Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych, a w szczególności za opracowanie oryginalnej metody analizy dynamicznej kominów przemysłowych, wdrożonej m.in. do projektowania największych polskich kominów przemysłowych elektrowni „Opole” i „Bełchatów” – indywidualna III stopnia, 1978 r.,

c) Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za osiągnięcia w dziedzinie autorstwa wyróżniających się podręczników dla studentów – za opracowanie monograficzne pt.: *Metody probabilistyczne w dynamicznej konstrukcji* – indywidualna III stopnia 1983 r.

d) Nagroda Ministra Edukacji Narodowej za współautorstwo książki pt.: *Podstawy dynamiki budowli* –

1999 r., a także Nagroda Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji za tę samą książkę jako wyróżniającą się publikację w Wydawnictwie Arkady w r. 1998, nagroda w 1999 r.

Hobby: sport – tenis, jazda na nartach, muzyka.

Języki obce: angielski, niemiecki.

AS

Wydział Elektrotechniki i Automatyki

• 14 i 15 kwietnia w ośrodku metodycznym w Niwkach zebrali się specjaliści z maszyn elektrycznych, aby zrecenzować artykuły przesłane na mającą się odbyć w dniach 14–17 czerwca br. XLI Międzynarodową Konferencję Maszyn Elektrycznych SME 05. Organizatorem konferencji jest Instytut Układów Elektromechanicznych i Elektroniki Przemysłowej WEiA, pracom komitetu organizacyjnego przewodzi prof. **Marian Łukaniszyn**, a przewodniczącym komitetu naukowego jest prof. **Kazimierz Zakrzewski**. Profesor jest przewodniczącym Komitetu Elektrotechniki PAN, a pozostali recenzenci to członkowie Sekcji Maszyn Elektrycznych i Transformatorów. W dwudniowym posiedzeniu uczestniczyli także profesor M. Łukaniszyn, rektor prof. Piotr Wach oraz prof. **Bronisław Tomczuk**.

• 31 marca 2005 r. przed Radą Wydziału Elektrotechniki i Automatyki odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej pracownika Instytutu Automatyki i Informatyki mgr inż. **Rafała Stanisławskiego** nt. *Identyfikacja systemów dynamicznych w złożonej strukturze na przykładzie obiektu energetycznego*. Po pomyślnym zakończeniu obrony Rada Wydziału nadała Rafałowi Stanisławskiemu tytuł doktora nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika, oraz wyróżniła rozprawę doktorską. Promotorem pracy był dr hab. inż. **Krzysztof Latawiec** z Politechniki Opolskiej, a recenzowali ją dr hab. inż. **Ryszard Rojek**, prof. PO oraz dr hab. inż. **Stefan Paszke**, prof. Politechniki Śląskiej.

Gratulujemy!

XV OPOLSKIE DNI ELEKTRYKI

15 marca 2005 r. po raz piętnasty odbywały się Opolskie Dni Elektryki połączone z otwartymi Dniami Wydziału Elektrotechniki i Automatyki. Szczególnie te ostatnie cieszyły się dużą popularnością wśród uczniów szkół średnich zainteresowanych ofertą dydaktyczną wydziału. Uczniowie mogli spotkać się z pracownikami i zwiedzić laboratoria wydziałowe, które znajdują się przy ul. Sosnkowskiego i Luboszyckiej.

Głównie z myślą o nich referat nt.: *Oferta edukacyjna Wydziału Elektrotechniki i Automatyki Politechniki Opolskiej* i aktualne możliwości studiowania na czterech kierunkach wygłosił dziekan WEiA prof. **Józef Kędzia**.

Interesujące referaty wygłosili również prof. **Jerzy Barglik** z Politechniki Śląskiej: *Nagrzewanie indukcyjne w procesach technologicznych, modele matematyczne i przykłady zastosowań*, mgr inż. **Edward Ziaja** (IASE Wrocław) *Bieżące monitorowanie zużycia i strat oraz jako-*

ści energii elektrycznej, mgr inż. **Rafał Dąbrowski** (EFEN Polska Sp. z o.o. Siemianowice Śląskie) *Ograniczniki prądu do napowietrznych linii niskiego napięcia. Wskazówki praktycznej realizacji ochrony przeciwprzebiegowej*, mgr inż. **Tomasz Jasiński** (Blumenbecker Polska sp. z o.o. Katowice) *Samoregulujące przewody grzewcze dla budownictwa i przemysł*, mgr inż. **Piotr Stolarczyk** (Blumenbecker Polska sp. z o.o. Katowice) *Rozdzielnice SN oferowane przez Blumenbecker Polska* oraz mgr inż. **Lotar Zoworka** (EnergiaPro Oddział w Opolu) *Prace pod napięciem – stan obecny i kierunki rozwoju w Koncernie Energetycznym SA Energia Pro Oddział w Opolu*.

Wystąpili również laureaci Konkursu Prac Dyplomowych Wydziału Elektrotechniki i Automatyki Politechniki Opolskiej i Technikum Elektrycznego w Opolu.

Izabela Carewicz

Wydział Mechaniczny

Wydział Mechaniczny uczcił jubileusz 80-lecia urodzin swojego długoletniego pracownika, dziekana wydziału, rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu i wspaniałego dydaktyka. 13 kwietnia br. na zorganizowanej z tej okazji uroczystości, w której licznie uczestniczyli dawni współpracownicy z Katedry Techniki Ciepłej i Aparatury Przemysłowej dostojnemu Jubilatowi składano życzenia, kwiaty i wyrazy uznania. Piękną mowę przybliżającą dokonania Jubilata wygłosił dziekan Wydziału Mechanicznego, prof. **Leon Troniewski**. Niezwykle serdeczna atmosfera towarzysząca uroczystości podkreślała wkład Jubilata w życie wydziału i uczelni. Wśród gości jubileuszu władze Uczelni reprezentował rektor-elekt, prof. **Jerzy Skubis**, który złożył oficjalne gratulacje i życzenia.

Wystąpienie dziekana prof. Leona Troniewskiego na uroczystości jubileuszu 80-lecia urodzin Antoniego Guzika

Osiemdziesiąt lat temu, 7 kwietnia 1925 r. w Izydówce, w dawnym województwie stanisławowskim urodził się przyszły docent **Antoni Guzik**, którego wśród nas dzisiaj witam bardzo serdecznie. W paru słowach chciałbym przybliżyć jego życiorys. Szkołę powszechną ukończył w Daszawie, w dawnym powiecie

Jubilat z małżonką

stryjeńskim, tam też do wybuchu wojny ukończył dwie klasy gimnazjum. Wojna przerwała naukę, a podczas następujących po sobie okupacjach sowieckiej i niemieckiej młody Antoni pracował jako robotnik w przemyśle gazowym. Są to czasy, w których wiąże się z ruchem oporu i samoobrony przed bandami UPA, wreszcie w 1943 roku wstąpił do Armii Krajowej.

Po wypędzeniu ze stron rodzinnych w 1945 roku wiąże swoje losy ze Śląskiem i osiada wraz z rodzicami w Gliwicach, gdzie kontynuuje naukę i zdaje maturę, uzyskując w 1947 roku świadectwo dojrzałości. W tymże roku podejmuje studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Śląskiej kończąc je w 1952 roku. Jeszcze jako student został w 1950 roku zatrudniony w Katedrze Teorii Maszyn Ciepłych kierowanej przez prof. Stanisława Ochęduszkę. Następnie przechodzi do Katedry Energetyki Ciepłej i rozpoczyna współpracę z prof. Janem Szargutem. Pod jego kierunkiem wykonuje swoją pracę doktorską obronioną przed Radą Wydziału Mechaniczno-Energetycznego w roku 1966. Równoległe z pracą w politechnice A. Guzik pracuje w Biurze Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut”, gdzie zdobywa doświadczenie przemysłowe.

Z Opolem A. Guzik związał się jeszcze w czasie funkcjonowania tu Punktu Konsultacyjnego Politechniki Śląskiej, a stałą pracą w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu podjął w roku 1967, a więc w rok po utworzeniu tej uczelni. Tym samym staje się jednym z pierwszych pracowników, a zarazem jej twórców, a na pewno twórców naszego wydziału. W roku 1968 zostaje powołany na stanowisko docenta, jest organizatorem i pierwszym kierownikiem Zakładu Termodynamiki, Technicznej i Energetyki Ciepłej, przekształconym w 1976 roku w Zakład Techniki Ciepłej i Aparatury Przemysłowej. Od tego czasu mocno wiążą się nasze losy. W latach 1971–1981 sprawuje funkcję dziekana Wydziału Mechanicznego, wraz z nim przeżywam ówczesne zmiany, polegające na przekształceniu go w Instytut Budowy Maszyn. W pamiętnym roku 1981, w pierwszych demokratycznych wyborach olbrzymią większością głosów zostaje wybrany rektorem WSI w Opolu. Funkcję tę pełnił przez 137 dni, następnie pod naciskiem ówczesnych władz politycznych musiał z niej ustąpić. Zasłużył sobie na to głównie swoją przynależnością do „Solidarności” oraz Klubu Inteligencji Katolickiej w Opolu, który tworzył

i któremu A. Guzik przewodniczył jako prezes przez 21 lat. Do dziś pozostaje honorowym prezesem Klubu. W roku 1984 zostaje zastępcą dyrektora Instytutu Budowy Maszyn, a po roku zostaje z tego stanowiska odwołany. Nie zraża się tym jednak, a Rada Wydziału Mechanicznego w roku 1990 ponownie powierza mu pełnienie funkcji dziekana, którą sprawuje do przejścia na emeryturę w 1993 roku.

Zajęcia dydaktyczne prowadził nadal aż do roku 2004. Zyskały one duże uznanie wśród współpracowników i studentów, gdyż w sposób prosty i zrozumiały przedstawiały trudne zagadnienie termodynamiki i techniki ciepłej. Był wymagający, lecz sprawiedliwy i życzliwy w stosunku do studentów, którzy po wielu latach wyrażają mu wdzięczność i okazują sympatię. Nie tylko nauka i dydaktyka wypełniają aktywność Antoniego Guzika. Wspominałem o Klubie Inteligencji Katolickiej, który w swojej historii ma okresy wielkiego wpływu, także tu w Opolu, gdzie nierzadko był jedynym miejscem, gdzie następować mogła swobodniejsza wymiana myśli. Panu Guzikowi powierzano bardzo ważne funkcje społeczne, był mężem zaufania z listy Komitetu Obywatelskiego, przewodniczył komisji wyborczej; we wszystkie te zadania angażował się niezwykle aktywnie.

Antoni Guzik uczestniczył w działalności organizacyjnej uczelni, będąc przez wiele lat członkiem Senatu, przewodniczył licznym komisjom senackim, przez 21 lat był redaktorem wydawnictw wydziałowych i niejednego z nas uczył pisania artykułów. Jest laureatem wielu nagród, wyróżnień i odznaczeń, otrzymał m.in.: Złoty Krzyż Zasługi w 1971, Medal Komisji Edukacji Narodowej w 1977, Krzyż Kawalerski Odrodzenia Polski w 1981, Zasłużony Obywatel Miasta Opolo w 1993 oraz bardzo rzadkie odznaczenie, w 1996 roku przez Ojca Świętego nadany Krzyż Papieski „Pro Ecclesia et Pontifice”.

Drogi Antoni, Szanowny Jubilacie. Wielu z nas było Twoimi uczniami, bardzo wielu podwładnymi i wielu możesz poczytywać za swoich przyjaciół. Za to wszystko chcę Ci dzisiaj podziękować w imieniu całej społeczności naszego wydziału i złożyć serdeczne życzenia. Bądź zawsze z nami!

KD

Szanownym Koleżankom i Kolegom, a głównie Panu Dziekanowi prof. Leonowi Troniewskiemu składam serdeczne podziękowanie za okazaną sympatię i życzliwość z okazji moich osiemdziesiątych urodzin.

Antoni Guzik

• W dniu 23 marca 2005r. w Elblągu, prof. **Włodzisław Kotowski** spotkał się z władzami filii koncernu szwedzko-szwajcarskiego ABB w sprawie objęcia obowiązków głównego konsultanta w działaniach badawczo-wdrożeniowych generatora zgazowywania drewna i odpadów w mieszaninie z węglami kamiennymi oraz

brunatnym jako elementu agregatów, wytwarzających energię elektryczną oraz ciepło w ramach budowy lokalnych elektrociepłowni.

Szwedzko-szwajcarski koncern ABB należy do czołowych wytwórców turbin parowych i gazowych. Teraz zdecydował się na poszerzenie swej produkcji o budowę lokalnych elektrociepłowni na bazie zgazowania drewna oraz wybranych odpadów w mieszaninie z węglami kamiennym oraz brunatnym. Zaproszenie W. Kotowskiego do Elbląga na rozmowy, poprzedził wygłoszony przez niego odczyt o działaniach profesora w tej problematyce.

Od 1950 roku profesor W. Kotowski jest związany z syntezami metanolu oraz Fischera-Tropscha na bazie mieszaniny tlenku węgla oraz wodoru, które to produkcje miały miejsce w latach 50. ubiegłego stulecia w Zakładach Chemicznych Oświęcim. Tam też – pod kierunkiem prof. dr. inż. Bretsznajdera uruchamiano, polskiej konstrukcji, generatory zgazowywania koksu do mieszaniny tlenku węgla i wodoru. W tych działaniach badawczo-wdrożeniowych uczestniczył profesor W. Kotowski. Wcześniej obsługiwał agregaty, zgazowywania drewna w generatorach sprężonych z silnikami Otta (na gaz drzewny) w ramach napędu aut ciężarowych. Ostatnim z tej serii działań innowacyjnych było u efektywnianie generatorów drewna i odpadów z węglem brunatnym w Schwarze Pumpe (Niemcy) jako współpracownik Instytutu Chemii Stosowanej w Berlinie, z którym jest związany od 1976 roku. Z tej tematyki napisał ostatnio (wraz z innymi specjalistami) dwie książki: Wierzbą energetyczna – uprawa i przetwarzanie oraz Fizykochemia przetwarzania węgla i biomasy. Głównym ośrodkiem w kraju zajmującym się zgazowywaniem biomasy i węgla jest Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla w Zabrze, z którym współpracuje od 1976 roku.

Wszystkie te dokonania legły u podstaw zawarcia umowy z prof. dr. hab. inż. W. Kotowskim przez koncern ABB na pełnienie obowiązków głównego konsultanta w działaniach badawczo-wdrożeniowych generatora zgazowywania drewna i odpadów w mieszaninie z węglami kamiennym oraz brunatnym w ramach budowy lokalnych elektrociepłowni. Jest to ważne wydarzenie dla Politechniki Opolskiej, która w tej problematyce przoduje na tle pozostałych uczelni technicznych w kraju.

• Kolejny pracownik naukowy Wydziału Mechanicznego otrzymał tytuł profesora. Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej poinformowała, że Prezydent RP postanowieniem z dnia 18 stycznia 2005 nadał panu dr. hab. **Marianowi Partyce** tytuł naukowy profesora nauk technicznych w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn oraz informatyka. Prof. M. Partyka specjalizuje się w budowie maszyn, metodologii projektowania i zarządzania, logice formalnej i jej zastosowaniach, inżynierii wiedzy i zarządzaniu informacją

Uroczystość wręczenia aktu nadania tytułu naukowego odbyła się 22 marca br. w Pałacu Prezydenckim w Warszawie.

Serdecznie gratulujemy Panu Profesorowi, życząc dalszych sukcesów naukowych.

Konkurs dla doktorantów rozstrzygnięty

W dniu 25.02.2005 upłynął termin składania podań z tematami referatów zgłaszanych do konkursu dla doktorantów na dofinansowanie ze środków CESTI czterech wyjazdów na konferencje naukowe. Nie otrzymaliśmy ani jednego zgłoszenia z Wydziału Budownictwa. Wpłynęły podania ośmiu doktorantów Wydziału Mechanicznego zgłaszających w sumie 11 referatów na następujące konferencje:

1. XXII Sympozjum Podstaw Konstrukcji Maszyn, Jurata, wrzesień 2005

mgr inż. **Marcin Sojka**:

- Stan naprężenia w płytach kołowych ze strefą perforacji poddanych osiowo-symetrycznemu obciążeniu
- Wytyżenie perforowanych płytobrzegach prostoliniowych obciążonych równomiernie na całej powierzchni

mgr inż. **Grzegorz Robak**:

- Doświadczalna analiza prędkości wzrostu pęknięć zmęczeniowych oraz wyznaczenie trwałości próbek przy zginaniu ze skręcaniem

mgr inż. **Małgorzata Kohut**:

- Trwałość zmęczeniowa żeliwa GS61 w warunkach blokowych obciążeń zginających i skręcających

mgr inż. **Sebastian Baran**:

- Metodyka badań prędkości rozwoju pęknięć zmęczeniowych przy nieproporcjonalnym zginaniu ze skręcaniem próbek z karbem

2. X Konferencja Mechaniki Pękania, Wisła, wrzesień 2005

mgr inż. **Małgorzata Kohut**:

- Trwałość zmęczeniowa w warunkach naprzemiennych obciążeń blokowych przy zginaniu i skręcaniu próbek z duraluminium

mgr inż. **Grzegorz Cempel**:

- Doświadczalna weryfikacja modeli trwałości próbek ze stali 10HNAP i 18G2A poddanych płaskiemu zginaniu

3. III Sympozjum Mechaniki i Zniszczenia Materiałów i Konstrukcji, Augustów, czerwiec 2005

mgr inż. **Damian Kardas**:

- Kumulacja uszkodzeń zmęczeniowych materiałów nieżelaznych w prostych stanach naprężenia

mgr inż. **Krzysztof Kluger**:

- Wpływ wartości średniej dla duraluminium PA6 w warunkach kombinacji zginania ze skręcaniem według parametru gęstości energii odkształceń

mgr inż. **Paweł Ogonowski**:

- Wyznaczanie trwałości zmęczeniowej z uwzględnieniem odkształceń plastycznych
- Weryfikacja kryteriów trwałości zmęczeniowej z uwzględnieniem odkształceń plastycznych

mgr inż. **Małgorzata Kohut**:

- Badania zmęczeniowe mosiądzu MO58 w warunkach proporcjonalnego zginania ze skręcaniem

Po analizie zgłoszeń postanowiono zakwalifikować na wyjazd pokrywając związane z tym koszty następującym kandydatom: mgr inż. Marcin Sojka, mgr inż. Grzegorz Robak, mgr inż. Sebastian Baran oraz mgr inż. Paweł Ogonowski.

Roland Pawliczek

Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii

Pracownicy naukowo-dydaktyczni Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii przygotowali plan dotyczący wyjazdów na konferencje i sympozja naukowe od kwietnia do czerwca bieżącego roku.

- Międzynarodowy Dzień Inwalidy, 8-9 kwietnia, Zgorzelec, dr **K. Bogacz**

- Sympozjum Naukowe, 21-23 kwietnia, Wrocław, dr **S. Tubek**

- Konferencja PPM, 05 Politechnika Śląska, 8-11 maja, Szczyrk, dr **K. Słonka**, dr **P. Paluch**

- IV Międzynarodowa Konferencja Kół Naukowych „Globtroter”, 19-20 maja, Siedlce, dr **J. Szyguła**

- V Międzynarodowe Dni Fizjoterapii, 20-21 maja, Wrocław, prof. **J. Szczegielniak**, dr **M. Mięgała**, dr **K. Słonka**, dr **P. Paluch**

- Międzynarodowa Konferencja Naukowa Promocja Zdrowia, 27-29 maja, Lublin, prof. **J. Wojnar**, prof. **I. Glazyryn**, prof. **J. Iskra**, prof. **J. Szczegielniak**, prof. **M. Szepelawy**, prof. **S. Zagórny**, dr **D. Nawarecki**, dr **Z. Borysiuk**, dr **S. Szczepański**, dr **M. Jagusz**, dr **C. Kuśnierz**, dr **B. Królikowska**, dr **B. Graczykowska**, dr **A. Szemraj-Lochyńska**, dr **P. Paluch**, dr **K. Słonka**, dr **K. Sojka-Krawiec**, dr **S. Tubek**, dr **A. Rogowska**, dr **R. Szyguła**, mgr **R. Tataruch**, mgr **D. Borzucka**, mgr **B. Maszkowska**, mgr **J. Charasna**

- III Międzynarodowa Konferencja Naukowa, 30-31 maja, Biała Podlaska, prof. **M. Szepelawy**

- XXIII Konferencja Polityków Społecznych nt. Wykluczenie społeczne, 1-3 czerwca, AE Katowice, Ustroń Wielkopolski, dr **F. Jonderko**

- I Międzynarodowa Konferencja Naukowa – Turystyka wobec integracji europejskiej i Globalizacji, 2-4 czerwca, prof. **R. Nowacki**

- XIV Ogólnopolska Konferencja Psychologii Rozwojowej, 23-26 czerwca, Warszawa, dr **A. Rogowska**

Zdegradowani

Siatkarze AZS-u Opole, którzy przegrali 22 spośród 25 meczów, zostali zdegradowani do II ligi. Akademicy nie mogą zaliczyć tego sezonu do udanych, ale za namową swojego trenera **Zbigniewa Rektora** walczą do końca, a ich celem jest teraz opuszczenie ostatniego miejsca w tabeli Serii B. Niewątpliwie przybliżył ich do tego ostatni wyjazdowy mecz z faworyzowanym Chemikiem

Bydgoszcz. Opolanie przegrali 3:2, ale dwa wygrane sety pozwoliły im zrównać się w tabeli z przedostatnim AZS-em Gliwice. W Bydgoszczy w drużynie z Opola wystąpili: **Wajda, Strzała, Migdał, Milicevic, Raniszewski, Skotak, Murdzia** oraz **Nalikowski i Wendykier**.

T. Bohdan

Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji

• Komitet Przestrzennego Zagospodarowania Kraju PAN, Komitet Pracy i Polityki Społecznej PAN oraz Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji Politechniki Opolskiej są organizatorami VI Międzynarodowej Konferencji Naukowej nt. *Kapitał ludzki w zrównoważonym rozwoju regionalnym*. Konferencja odbędzie się w dniach 13-15 czerwca 2005 na zamku w Otmuchowie. Celem konferencji jest ukazanie znaczenia kapitału ludzkiego dla tworzenia strategicznego potencjału konkurencyjności regionu i przedsiębiorstw oraz prezentacja badań nad czynnikami kształtującymi rozwój regionalny kraju.

• Dnia 4 kwietnia br. na Wydziale Inżynierii Produkcji Politechniki Warszawskiej odbyła się obrona pracy doktorskiej mgr inż. **Marzeny Szewczuk-Stępień** pt. *Optymalizacja procesu inwestycji w zakładzie energetycznym z wykorzystaniem nowoczesnych narzędzi informatycznych*. Promotorem pracy był prof. dr hab. inż. **Jerzy S. Zieliński** (Uniwersytet Łódzki), a recenzentami: prof. dr hab. **Jerzy Kisielnicki** (Politechnika Warszawska) i prof. dr hab. inż. **Joanicjusz Nazarko**.

Pani dr Marzenie Szewczuk-Stępień składamy serdeczne gratulacje.

Mirosława Szewczyk

Biblioteka Główna

Biblioteka Główna Politechniki Opolskiej gościła członkinie Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich – emerytowane bibliotekarki placówek opolskich. Gości, którzy przebywali na uczelni 12 marca br. i zapoznano z działalnością biblioteki, nowymi formami pracy i nowymi usługami bibliotecznymi. Największe zainteresowanie wzbudziły elektroniczne bazy danych, bezprzewodowy dostęp do Internetu oraz duża liczba stanowisk komputerowych dla czytelników i bibliotekarzy.

A.K.

Dział Współpracy Międzynarodowej i Programów Unii Europejskiej

Goście z Burgundii w Politechnice Opolskiej

13 kwietnia rozpoczęła się w Opolu pierwsza oficjalna wizyta przedstawicieli naszego francuskiego regionu partnerskiego – Burgundii. Przewodniczyła jej Marie Françoise Muller – wiceprezydent Rady Regionalnej Burgundii.

Z Burgundią województwo opolskie współpracuje od kilku lat w ramach czterostronnego porozumienia partnerskiego (Opolskie, Burgundia, Nadrenia Palatynat, Kraj Środkowoczeski), a najlepsze efekty tej współpracy są widoczne w dziedzinie edukacji.

W programie oficjalnej wizyty francuskich gości znalazło się spotkanie z przedstawicielami wspólnego projektu „EuroPreneurship”. Spotkanie odbyło się w nowej sali Senatu Politechniki Opolskiej przy ul. Mikołajczyka 5.

W spotkaniu udział wzięli przedstawiciele Nadrenii Palatynatu w osobach prof. Matthias Eickoff, prof. Christoph Jacob oraz prof. Hildegard Klar z Instytutu Przed-

siębiorczości Wyższej Szkoły Zawodowej w Moguncji. Wyższą Szkołę Biznesu w Burgundii reprezentowały panie – prof. Marie-Jose Albert Batt oraz prof. Valerie Ballereau. Akademię Ekonomiczną we Wrocławiu w reprezentowali prof. Andrzej Kardasz oraz mgr Izabela Zająć. Koordynatorem projektu Politechniki Opolskiej jest dr **Maria Kania** z Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji.

Celem projektu „EuroPreneurship” jest opracowanie diagnozy sektora małych i średnich przedsiębiorstw w naszych regionach, co przygotować ma dobry grunt do współpracy gospodarczej. W projekcie przewiduje się również zaangażowanie regionalnych izb gospodarczych. Współpraca wszystkich instytucji ma stworzyć podstawy do unowocześnienia technologii i transferu wiedzy oraz doświadczeń pomiędzy partnerami.

Anna Szajer

Od lewej siedzą: Ch. Jacob, M. Eickoff, J. Fijak, M.-J. Albert-Batt, V. Ballereau

Education and Culture

Socrates
Erasmus

Wtym wydaniu Wiadomości Uczelnianych prezentujemy sylwetki dwójki studentów ze współpracującej z nami Fachhochschule Koblenz.

Magdalena urodziła się w Kędzierzynie-Koźlu, lecz wcześniej, jako dziecko, wyjechała do Niemiec. Ma 22 lata, mieszka w miasteczku o nazwie Elz koło Limburga, w którym znajdują się zabytkowe budynki jeszcze z czasów średniowiecznych. Na starych banknotach 1000 DM widniała katedra z Limburga.

Magda w Opolu studiuje zarządzanie i marketing, uczęszcza również na zaawansowany kurs języka polskiego, z czego bardzo się cieszy, ponieważ bardzo chciała poprawić znajomość polskiego. Jej hobby to gra na saksofonie (!), pływanie i jogging. Dużo czyta, poza tym lubi spędzać czas wolny w towarzystwie przyjaciół. Jej ulubiona książka to „Anglas Ashes” Franka McCourt’a, a ulubiony film to „Ojciec Chrzestny”.

Kolega Magdy, **Alexander**, również studiuje w Koblenz, kierunek informa-

Ciąg dalszy na stronie 32

Regulamin konkursu na prace dyplomowe

I. Postanowienia ogólne

1. Konkurs przeznaczony jest dla studentów i absolwentów wyższych uczelni z terenu województwa opolskiego.

2. Organizatorem jest **Stanisław Jałowiecki** Poseł do Parlamentu Europejskiego, zwany dalej Organizatorem.

3. Termin napływania prac upływa z dniem 8 lipca 2005 – piątek (decyduje data stempla pocztowego).

4. Ogłoszenie zwycięzców nastąpi 1 sierpnia 2005 roku.

II. Nagroda

5. Wyboru najciekawszych prac dokona jury powołane przez przewodniczącego jury, którym jest Stanisław Jałowiecki.

6. Nagrodą dla autorów najlepszych prac będzie wyjazd do Brukseli, w miesiącu październiku. Organizator zastrzega sobie, że termin wyjazdu może ulec zmianie. Przewidywana liczba laureatów to około 20 osób (w zależności od ilości otrzymanych prac konkursowych) Organizator zapewnia zwycięzcom Konkursu trzydniowy wyjazd do Brukseli w celu zapoznania się z funkcjonowaniem Parlamentu Europejskiego.

7. Organizator zapewni wyjazd tylko w podanym przez siebie terminie i nie ponosi odpowiedzialności w przypadku rezygnacji Laureata z wycieczki.

8. Organizator Konkursu zapewni Laureatom Konkursu opłatę kosztów zakwaterowania na czas trwania wycieczki, kosztów podróży, wyżywienia, oraz stosowne ubezpieczenie.

III. Wymogi związane z pracą konkursową

9. Prace nadsyłane na konkurs muszą dotyczyć zagadnień związanych z szeroko pojętą tematyką Unii Europejskiej.

10. Do konkursu dopuszczone zostaną prace magisterskie, licencjackie oraz prace zaliczeniowe (nie krótsze niż 20 stron) z lat 2004 i 2005.

11. Do pracy magisterskiej bądź licencjackiej należy dołączyć maksymalnie 3-stronicowe streszczenie pracy wraz z kartą zgłoszeniową, której wzór jest dostępny na stronie www.jalowiecki.pl lub w siedzibie organizatora. Oraz, ile to możliwe, ocenę oraz opinię recenzenta./ promotora pracy.

V. Postanowienia końcowe

12. Wszelkie materiały związane z Konkursem przekazane organizatorom przez uczestników nie podlegają zwrotowi.

13. Osoba która zgłasza swoją pracę na konkurs przesyła ją na własny koszt pod adres :

Biuro Poselskie dr Stanisława Jałowieckiego.
ul. Krakowska 9, 45-018 Opole

Organizator nie odpowiada za ewentualne uszkodzenia pracy dokonane w trakcie przesyłania prac do siedziby Organizatora.

14. Ogłoszenie ostatecznych wyników Konkursu nastąpi 1 sierpnia (poniedziałek 2005 roku, nie później niż do 3 sierpnia 2005 roku, na stronach www.jalowiecki.pl oraz poprzez wysłanie do każdego z wyróżnionych Uczestników pod adres pocztowy podany na karcie zgłoszeniowej do Konkursu stosownej informacji listem poleconym.

15. Organizator zastrzega sobie prawo do opublikowania imion, nazwisk, zdjęć i informacji o Zwycięzcy Konkursu, jak również wywiadów z nimi w Internecie. (Informacje te będą objęte będą zasadami określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych).

16. Decyzje Komisji Konkursowej są ostateczne i nie przysługuje od nich odwołanie.

17. We wszystkich sprawach nieuregulowanych w niniejszym Regulaminie zastosowanie mają przepisy kodeksu cywilnego, ustawy o ochronie danych osobowych oraz ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

18. Każdy z biorących udział w Konkursie przez przystąpienie do niego oraz poprzez podpisanie zgody na przetwarzanie danych osobowych akceptuje warunki niniejszego Regulaminu.

Karta zgłoszeniowa na konkurs na prace dyplomowe

Imię i nazwisko	
Tytuł nadesłanej pracy	
Dokładny adres do korespondencji	
Nazwa uczelni	

Data i podpis

Oświadczam, że wyrażam zgodę na warunkach określonych w ustawie z dn. 29.08.1997 r. o ochronie danych osobowych (DzU nr 133 poz. 833 z późn. zm.) oraz ustawie z dn. 18.07.2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (DzU Nr 144 poz. 1204) na zbieranie i wykorzystywanie w celach informacyjnych moich danych osobowych przez Eurodeputowanego Pana dr. Stanisława Jałowieckiego z siedzibą w Opolu przy ul. Krakowskiej 9. oraz podmioty współpracujące z Eurodeputowanym Stanisławem Jałowieckim w organizowaniu działań informacyjnych, w tym również na otrzymywanie na podane powyżej adresy (w tym adres poczty elektronicznej i numer telefonu komórkowego) informacji o działalności Parlamentu Europejskiego, działalności Eurodeputowanego, konkursach edukacyjnych i akcjach organizowanych przez wyżej wymienione podmioty. Swoje dane podaję dobrowolnie i zostałem poinformowany o przysługującym mi prawie do ich przeglądania i zmiany”.

Wiosna w Emiterze

Długo oczekiwana wiosna zajrzała wreszcie do naszego miasta. Cieszymy się wszyscy ciepłymi promieniami słońca, ale do „Emitera” wiosna zawitała już dużo wcześniej. Stało się to z początkiem marca i właśnie wtedy rozpoczęliśmy wiosenne porządki: przejrzelśmy naszą dotychczasową działalność oraz listę „emiterowców”, spotkaliśmy się razem, przedyskutowaliśmy nasze wspólne pomysły i oto mamy efekty.

24/7

Wciąż wzrastająca liczba członków Koła Naukowego SSR „Emiter”, a zwłaszcza duża grupa osób kończących 2-miesięczny okres kandydacki, pozwoliły na rozszerzenie naszej oferty programowej. Na antenie znalazły się nowe programy publicystyczne i muzyczne, przedłużając emisję o dodatkowe godziny oraz dodatkowe dni. Obecnie nadajemy 5 dni w tygodniu od poniedziałku do piątku, od godziny 19.00 do 23.00. Równocześnie, dynamiczny rozwój redakcji muzycznej „Emitera” pozwolił na uruchomienie 24-godzinnego programu przez 7 dni w tygodniu. Stało się to możliwe dzięki wprowadzeniu na antenę bloków muzycznych uzupełniających nasz program między godzinami 23.00 a 19.00. Proponujemy w nich różnorodną muzykę, zawsze z najwyższej półki. Każdy na pewno znajdzie coś dla siebie. Dodatkowo od poniedziałku do piątku, od godziny 10.00 emitujemy powtórkę programu z dnia poprzedniego (program piątkowy powtarzany jest w poniedziałek).

Wszelkie informacje dotyczące naszych programów oraz zawartości poszczególnych bloków muzycznych

znajdują się oczywiście na naszej stronie internetowej www.radioemiter.pl.

Szkolenia

Odpowiedzią na ciekawość radiowego rzemiosła drzemiącą w zespole „Emitera” jest cykl spotkań-szkoleń, zainicjowany z początkiem marca. Szkolenia dotyczą zagadnień związanych z dziennikarstwem i techniką radiową, a do ich prowadzenia zapraszamy głównie osoby związane z opolskimi mediami elektronicznymi. Gościł już u nas pan **Mariusz Studzienny** z Radia PLUS, który prowadził szkolenie z zakresu informacji radiowej i jej tajników, odbyliśmy spotkanie z logopedą wypełnione ćwiczeniami niejednokrotnie wywołującymi salwę śmiechu. Przeprowadziliśmy również, siłami działu techniczno-informatycznego „Emitera”, szkolenie z zakresu elektronicznego montażu i emisji dźwięku. W najbliższym czasie spotkamy się z panem **Jackiem Rudnikiem** z Radia Opole, który będzie opowiadał o zasadach rządzących radiową playlistą, oraz z panem **Arkadiuszem Miśtą** z TV Opole (pracującym wcześniej w Akademickim Radiu LUZ przy Politechnice Wrocławskiej). Tematem spotkania będzie działalność radia studenckiego. Cykl kwietniowych szkoleń zamyka spotkanie z panem **Piotrem Mocem** z Radia RMF FM, który opowie o pracy reportera oraz kolejne szkolenie przygotowane przez dział techniczno-informatyczny „Emitera” dotyczące pracy z mikrofonem. W maju kolejne szkolenia, a informacje dotyczące tematów i prelegentów dostępne będą na naszej stronie internetowej www.radioemiter.pl.

Wszystkie spotkania odbywają się w piątki o godzinie 17.00 na Wydziale Elektrotechniki i Automatyki naszej uczelni w sali 308 w budynku Lipsk i oczywiście są otwarte dla wszystkich zainteresowanych osób. Serdecznie zapraszamy.

Nasze imprezy

„Emiter” to nie tylko radio, to również ośrodek starający się kreować studenckie życie kulturalne i społeczne naszego miasta. W ramach tej działalności w marcu zorganizowaliśmy w Klubie Studenckim Graffiti spotkanie z muzyką klubową. Transmisja tej imprezy „na żywo” dostępna była na naszej antenie. Od 31 marca do 1 kwietnia SSR „Emiter” współorganizował oraz sprawował patronat medialny nad I Regionalnymi Targami Edukacji, odbywającymi się w opolskim Okrąglaku. Pełną parą idą przygotowania do II Przeglądu Amatorskich Zespołów Studenckich „Rock-Time 2005”, którego finał zaplanowaliśmy na 21 kwietnia, tradycyjnie w Klubie Studenckim Graffiti. W najbliższym czasie wspólnie ze Stowarzyszeniem Aktywnych Studentów organizujemy spotkanie studentów z wiceprezydentem miasta Opola panem **Arkadiuszem Karbowskiem**, tradycyjnie sprawujemy też patronat medialny nad Dniami Karriery organizowanymi przez Aiesec. W maju oczywiście Piastonalia, w trakcie których zapraszamy na specjalne, piastonaliowe programy i na piknik do Turawy, którego jesteśmy współorganizatorem.

Rocznica wznowienia działalności

Na zakończenie koniecznie trzeba dodać, że w kwietniu 2004 roku rocznicową wystawą pod tytułem Studenckie Studio Radiowe „Emiter” – XXXV lat historii

oficjalnie wznowiliśmy działalność SSR „Emiter”. Po roku działalności można pokusić się o pewne podsumowania. Przede wszystkim koło naukowe istnieje i wciąż się rozwija (od niespełna 20 osób rozpoczynających działalność „Emitera” do obecnych ponad 50). Po drugie pomimo rozpoczęcia działalności antenowej, w postaci uruchomienia programu radiowego, nadal staramy się kreować oblicze kultury studenckiej w naszym mieście. Wreszcie, jak pokazują podejmowane przez nasz zespół działania pozaradiowe, pomimo skrzystalizowania się struktury zarządzającej kołem, wciąż jesteśmy gotowi do działań niekonwencjonalnych i podejmowania oryginalnych wyzwań, no i oczywiście do przyjęcia jeszcze większej liczby osób pragnących sprawdzić się w radiowej przygodzie. Do czego serdecznie zachęcamy.

Jacek Łuczak

Co nowego u Żubrów?

Działające od kwietnia 2004 r. koło naukowe Żubr skupiające głównie studentów kierunku *technika rolnicza i leśna* może pochwalić się ciekawą inicjatywą. Przed budynkiem Zapola, gdzie odbywa się część zajęć dla tego kierunku i gdzie koło ma swoją siedzibę, studenci własnym staraniem wykonali ścieżkę dydaktyczną, która służyć ma jako pomoc naukowa. Na razie na ścieżce obok dorodnych iglaków stanął paśnik, fragment ogrodzenia stosowanego w leśnych uprawach, pułapki feromonowe na szkodniki, budki lęgowe dla ptaków i – jak zapewniają – będzie ona systematycznie rozbudowywana. Zarząd koła tworzą: prezes **Marcin Oszańca**, zastępca **Jacek Montana**, sekretarz **Piotr Maćków** i skarbnik **Tomasz Jaśniński**. Kołem opiekuje się dr inż. **Katarzyna Szwedziak**. Mimo krótkiego czasu działania koło ma na swoim koncie uczestnictwo w kolejnych Międzynarodowych Targach Techniki Rolniczej i Leśnej, referaty wygłoszone podczas sympozjum kół naukowych w Turawie zorganizowanego z inicjatywy prof. **R. Ulbricha** i udział w innych sesjach naukowych. Jak poinformowała opiekun koła, dr K. Szwedziak naj-

bliższe miesiące – poza działaniami statutowymi – wypełni praca nad odpowiednią prezentacją koła podczas wrześniowego III OFN.

Kd

Jakie znaczenie dla współczesnej medycyny ma przysięga Hipokratesa?

„Przysięgam na Apollona lekarza, na Asklepiosa, Hygieję, i Panaceję oraz na wszystkich bogów i boginie, biorąc ich na świadków, że wedle mej możliwości i rozeznania będę dochowywał tej przysięgi i tych zobowiązań. Mistrza mego w tej sztuce będę szanował na równi z rodzicami, będę się dzielił z nim mieniem i na żądanie zaspokajał jego potrzeby: synów jego będę uważał za swoich braci i będę uczył ich swej sztuki, gdyby zapragnęli się w niej kształcić, bez wynagrodzenia i żadnego zobowiązania z ich strony; prawideł, wykładów i całej pozostałej nauki będę udzielał swym synom, synom swego mistrza oraz uczniom, wpisanym i związanym prawem lekarskim, poza tym nikomu innemu. Będę stosował zabiegi lecznicze wedle moich możliwości i rozeznania ku pożytkowi chorych, broniąc ich od uszczerbku i krzywdy. Nikomu, nawet na żądanie, nie dam śmiertelnej trucizny ani nikomu nie będę jej doradzał, podobnie też nie dam nigdy niewieście środka poronnego. W czystości i niewinności zachowam życie swoje i sztukę swoją. Nie będę operował chorych na kamice, pozostawiając to ludziom zawodowo stosującym ten zabieg. Do jakiegokolwiek wejść domu, wejść doń dla pożytku chorych, nie po to, żeby świadomie wyrządzić krzywdę lub szkodzić w inny sposób, wolny od pożądań zmysłowych tak wobec niewiast, jak i mężczyzn, wobec wolnych i niewolników. Cokolwiek bym podczas leczenia, czy poza nim, życia ludzkiego ujrzał, czy usłyszał, czego nie należy na zewnątrz rozgłaszać, będę milczał, zachowując to w tajemnicy. Jeżeli dochowam tej przysięgi, i nie złamię jej, obym osiągnął pomyślność w życiu i pełnieniu tej sztuki, ciesząc się uznaniem ludzi po wszystkie czasy; jeżeli ją przekroczyć i złamię, niech mnie los przeciwny dotknie”.

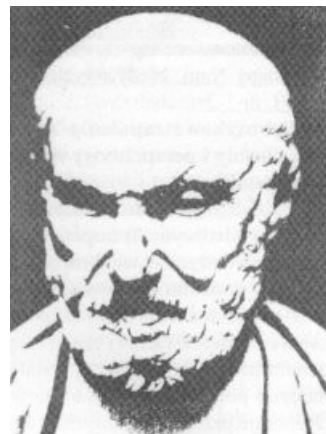
Tak brzmią słowa przysięgi, najsłynniejszego lekarza starożytności – Hipokratesa (460–377 r. p.n.e.) do dnia dzisiejszego wypowiediane przez młodych medyków, które zawierają zagadnienia związane z obowiązkami lekarza, jego powołaniem i etyką lekarską.

Wielokrotnie podejmowano rozważania na temat znaczenia tzw. przysięgi Hipokratesa dla medycyny i próbowano odpowiedzieć na pytanie, dlaczego odegrała ona tak ważną rolę w rozwoju medycyny. Ten niewielki dokument, będący fragmentem „Corpus Hippocraticum” sprawia jednak historykom medycyny wiele kłopotów, na co wskazuje chociażby wykaz literatury dotyczącej analizy dzieła „ojca medycyny” liczący obecnie kilka tysięcy pozycji. Pomimo tego do dnia dzisiejszego nie jest pewny ani czas jego powstania, ani kto i kiedy składał ową przysięgę. Nie wiadomo, czy tekst nie zawiera jakichś zniekształceń lub późniejszych dodatków oraz to, czy przysięga była nieodzowna dla rozpoczynającego karierę lekarską i jak szeroko ją stosowano, czy może był to jedynie swojego rodzaju postulat. Istnieją nawet przypuszczenia, że fragment ten nie

jest dziełem samego Hipokratesa, tylko autorów pozostających pod wpływem sekty pitagorajczyków (500–350 p.n.e.). Niemniej jednak mimo tych trudności Przysięga stanowi bezcenne świadectwo zasad etyki lekarskiej, która pojawiła się wraz z początkami medycyny naukowej.

Hipokrates teorię o lekarzu i medycynie budował na przekonaniu, że lekarz jest jedynie pomocnikiem natury, tak też należy rozumieć jego słynne do dzisiaj powiedzenie „primum non nocere” – „po pierwsze nie szkodzić”. Zgodnie z atejską ideą kalokagathia (kalos – piękny, agathos – mądry, dobry) dostrzegał obie dziedziny ludzkiego rozwoju, przenosząc ideał człowieka wszechstronnego na grunt medycyny i kultury fizycznej. Świadczy o tym drugie jego powiedzenie, równie słynne jak pierwsze, że „cała wiedza medyczna ma dwa potężne słupy, na których się wspiera. Są nimi ćwiczenia gimnastyczne i dietetyka”, które stało się ważną maksymą współczesnej fizjoterapii. Dzięki temu Hipokrates stał się symbolem pierwszego, twórczego okresu medycyny greckiej, jest tym dla medycyny, kim był Sokrates dla filozofii – przykładem praktycznego rozsądku i mądrego samoograniczenia się oraz wysokich walorów moralnych. Nadał właściwy kierunek sztuce lekarskiej, odłączył medycynę od wierzeń religijnych, oparł ją na racjonalnych zasadach, które charakteryzowały się troską o chorego, wnikliwą obserwacją lekarską i logicznym wyciąganiem wniosków. Po śmierci jego sława przyćmiła pamięć o wszystkich innych lekarzach. Arystoteles nazywał go „wielkim”, Galen „boskim, godnym podziwu pod każdym względem, odkrywcą wszystkiego, co dobre”.

Współcześni historycy i filozofowie zgodnie stwierdzają, iż najważniejszą wartością zawartą w przysiędze Hipokratesa, są przedstawione w prosty i zwięzły sposób postawy lekarskie, którymi kierował się Mistrz w swojej praktyce, które głosił publicznie i przekazywał swoim uczniom. Przede wszystkim chodziło o to, że zawód lekarski zaczął być traktowany jako profesjonalny i odpowiedzialny obowiązek publiczny, wymagający najwyższej perfekcji. Dlatego w obecnych czasach, negujących istnienie wartości uniwersalnych i wszelkich autorytetów, przysięga Hipokratesa jest nie tylko najwartościowszym dokumentem, lecz także wzorcem w etyce i deontologii lekarskiej, jak również modelem wszelkiej etyki zawodowej.

Hipokrates (460-377 r. p.n.e.)

Przysięga Hipokratesa, stanowiąca wzór dla średniowiecznych i nowożytnych przysięg lekarskich oraz deklaracji międzynarodowych wyraża poszanowanie życia, wymóg czynienia dobra i nieczynienia zła, przestrzegania tajemnicy, szacunku dla człowieka-pacjenta i dla zawodu lekarskiego. Znaleźć w niej można także sugestię paternalistyczną („sposób życia urządzić będą chorzy dla ich dobra”), przy czym wiedza medyczna była zastrzeżona dla wtajemniczonych, „związanych przysięgą”. Stawia ona lekarzom wysokie wymagania fachowe, podkreśla znaczenie doświadczenia i stwierdza, że „lecznictwo jest sztuką ze wszystkich zaprawdę najszlachetniejszą” i że „profani prawa do tego nie mają dopóki chrztu tajemnic wiedzy nie otrzymają”. Hipokrates uważał, że lekarz powinien być bezinteresowny, wyrozumiały, skromny, czysty, uważny, rozumny, szybko się decydować, zachowywać się z godnością, być wolnym od przesądów, mówić zwięźle, wiedzieć, co jest pożyteczne, a co szkodliwe, zachowywać powagę i zimną krew, z gotowością okazywać pomoc.

W przysiędze Hipokratesa daje się zauważyć kilka nurtów; przede wszystkim głęboki respekt dla natury, koncepcję unitarną i integralną istoty ludzkiej, ścisły związek między etyką personalną (osobistą lekarza) a etyką zawodową, wreszcie niezwykle wysokie wymagania stawiane uprawiającemu sztukę lekarską. Są to kanony, które znalazły się w niezmienionej postaci we wszystkich zapisach i rozprawach na temat etyki medycznej, nie tylko świata chrześcijańskiego, ale także żydowskiego i muzułmańskiego.

Hipokrates jako pierwszy zauważył, że sztuka lekarska musi być uniwersalna i neutralna. W przysiędze zawarte są bowiem sformułowania, które daleko wybiegają i przekraczają ówczesne normy postępowania lekarza greckiego. Po raz pierwszy rozważa się tak ogólne pojęcia jak „wartość życia” czy działania dla „dobra chorych”, a więc wszystkich chorych. Do tych szerokich wskazań należy również zainteresowanie się całym życiem chorego i pomoc we właściwym jego „urządzeniu”, co sugerują także inne wypowiedzi Hipokratesa na temat wpływu klimatu, wody, powietrza. Szacunek dla osoby chorej przejawia się przede wszystkim w obowiązku strzeżenia tajemnic, które nie powinny być rozgłaszane. Te zasady uważa Hipokrates za tak ważne, iż przysięga bogom, zaklinając się na swoje życie, że tych wartości dochowa. Hipokrates dotyka również sfery intymności pacjenta, jego osobistych spraw i sekretów, których powierzenie może oprzeć się wyłącznie na pełnym zaufaniu i nawiązaniu bliskiego kontaktu z lekarzem.

Etyka zawodowa zaproponowana przez Hipokratesa została przeniesiona do licznych kodeksów, deklaracji i konwencji dotyczących praw pacjenta. M.in. 7 września 1995 roku, Światowe Towarzystwo Lekarskie przyjęło na Zjeździe w Bali, Deklarację Praw Pacjenta. Zawarto w niej wiele bardzo potrzebnych ustaleń dotyczących dostępu chorego do leczenia na odpowiednim poziomie, wyboru sposobu leczenia, adekwatnej informacji, ochrony tajemnicy i poszanowania godności pacjenta, a także prawa do opieki religijnej. Zatem respektowanie praw ludzkich, zwłaszcza ludzi chorych stało się w

obecnych czasach podstawowym przesłaniem greckiej przysięgi, dzięki której zasady te stały się trwałym prawem, obowiązującym na całym świecie.

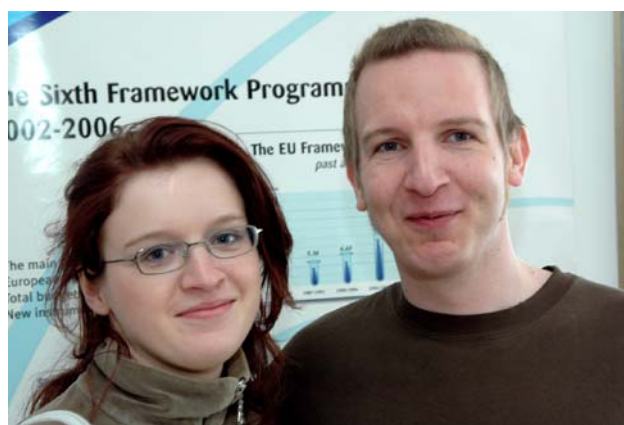
dr Mariusz Migala

Katedra Nauk Humanistycznych WWFif

Literatura

1. Dunn H. P.: Etyka dla lekarzy, pielęgniarów i pacjentów, Tarnów 1997.
2. Gajewski W.: Hipokrates – ojciec medycyny, „Eskulap Świętokrzyski” 2004, 7-8.
3. Historia medycyny, pod. red. T. Brzezińskiego, Warszawa 1988.
4. Hipokrates. Aforyzmy i rokowania oraz Przysięga, tłum. M. Łukasiewicz, Warszawa 1894.
5. Od Hipokratesa do Dobrego Samarytanina, „Ethos”, Kwartalnik Instytutu J. Pawła II KUL, Lublin 1996.

Ciąg dalszy ze strony 27

etyka i telekomunikacja, a specjalność to technologia wysokich częstotliwości. Na Politechnice chciał studiować telekomunikację, lecz w naszej ofercie nie ma jeszcze kursów magisterskich na tym kierunku, wybrał więc informatykę.

Pochodzi z małego miasta Höhr-Grenzhausen, w którym – jak twierdzi – nie ma nic ciekawego poza dużym zakładem ceramicznym. Dlatego też w Höhr-Grenzhausen znajduje się jeden z wydziałów Fh Koblenz – ceramiki i materiałów bazowych.

Hobby Alexa to muzyka i udział w koncertach. Na to poświęca cały swój wolny czas. Jego ulubione grupy pochodzą z hardcorowej i punkrockowej sceny lat 80. Dobrymi przykładami będą Neanderthal, Infest Crossed, Hammerhead out and Drop Dead ale najbardziej lubi japoński hardcore i punk: Gism, Kuro, Comes, Gauze, Zouo, SOB i wiele innych. Zbiera winylowe płyty i jeździ na koncerty. Zwykle nie przejmuje się w jakim kraju akurat koncertuje ulubiony zespół i pewnie dlatego pod koniec miesiąca okazuje się, że ma puste kieszenie.

Nie są mu obojętne filmy, choć nie ogląda ich za dużo. Telewizji prawie wcale nie ogląda, ponieważ uważa, że ta ogłupia. Jeden film szczególnie utkwił mu w pamięci „Guesthouse Paradiso” – gorąco go poleca.

Polska mu się bardzo podoba, jednak ma zastrzeżenie, co do typu muzyki puszczanej w opolskich klubach, przy której – jak mówi – można popełnić samobójstwo albo zamówić tyle drinków, żeby jej już nie słyszeć...

Opracowanie: Agnieszka Bałazy

Teatr im. Jana Kochanowskiego w Opolu

Jury XXX Opolskich Konfrontacji Teatralnych „Klasyka Polska 2005” w składzie: Beata Guzczalska, Marek Braun, Jacek Sieradzki, Andrzej Zarycki, Waldemar Zawodziński (przewodniczący) po obejrzeniu ośmiu następujących przedstawień konkursowych:

- Błądzenie wg Witolda Gombrowicza z Teatru Narodowego w Warszawie,
 - Biesiada u Hrabiny Kotłubaj z Centrum Sztuki „Studio” im. Stanisława Ignacego Witkiewicza w Warszawie,
 - Wyzwolenie Stanisława Wyspiańskiego z Starego Teatru w Krakowie,
 - Dożywanie Aleksandra Fredry z Teatru im. Jana Kochanowskiego w Opolu,
 - Pamiętnik wg Witolda Gombrowicza z Teatru Dramatycznego m. st. Warszawy,
 - Ślub Witolda Gombrowicza z Teatru im. Wilama Horzycy w Toruniu,
 - ...córka Fizdejki z Teatru Dramatycznego im. Jerzego Szaniawskiego w Wałbrzychu,
 - Polityka Włodzimierza Perzyńskiego z Teatru im. Juliusza Osterwy w Lublinie,
- postanowiło przyznać następujące nagrody:
- nagroda specjalna dla młodej aktorki ufundowana przez Zarząd Główny Związku Artystów Scen Polskich w wysokości 2.000 zł dla Dominiki Kluźniak za rolę Ja-

dwisi w spektaklu Pamiętnik wg Witolda Gombrowicza z Teatru Dramatycznego m. st. Warszawy,

- nagroda za rolę drugoplanową w wysokości 2.000 zł dla Michała Świtły za rolę Twardosza w spektaklu Dożywanie Aleksandra Fredry z Teatru im. Jana Kochanowskiego w Opolu,

- nagroda ufundowana przez Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „Warta” SA w wysokości 3.000 zł dla Ireny Jun za rolę żeńską w spektaklu Biesiada u Hrabiny Kotłubaj z Centrum Sztuki „Studio” im. Stanisława Ignacego Witkiewicza w Warszawie,

4 równorzędne nagrody za rolę męską:

- nagroda ufundowana przez Elektrownię „Opole” SA w wysokości 3.000 zł dla Vladasa Bagdonasa za rolę Ignacego w spektaklu Ślub Witolda Gombrowicza z Teatru im. Wilama Horzycy w Toruniu,

- nagroda ufundowana przez Sopotkie Towarzystwo Ubezpieczeń „Ergo Hestia” SA w wysokości 3.000 zł dla Wiesława Cichego za rolę Fizdejki w spektaklu ...córka Fizdejki z Teatru Dramatycznego im. Jerzego Szaniawskiego w Wałbrzychu,

Prace w drugim kampusie – 21 kwietnia 2005 r.

- nagroda w wysokości 3.000 zł dla Oskara Hamerskiego za rolę Konrada w spektaklu Wyzwolenie Stanisława Wyspiańskiego z Starego Teatru w Krakowie,
- nagroda w wysokości 3.000 zł dla Sławomira Maciejewskiego za rolę Henryka w spektaklu Ślub Witolda Gombrowicza z Teatru im. Wilama Horzycy w Toruniu,
- nagroda w wysokości 3.000 zł dla Justyny Łagowskiej za reżyserię światła w spektaklu ...córka Fizdejki z Teatru Dramatycznego im. Jerzego Szaniawskiego w Wałbrzychu,
- nagroda ufundowana przez Bank Gospodarki Żywnościowej SA w wysokości 3.000 zł dla Macieja Makowskiego za muzykę do spektaklu Pamiętnik wg Witolda Gombrowicza z Teatru Dramatycznego m. st. Warszawy,
- nagroda ufundowana przez p.p.u.p Poczta Polska w wysokości 3.000 zł dla Anny Sekuły za scenografię do spektaklu Ślub Witolda Gombrowicza z Teatru im. Wilama Horzycy w Toruniu,
- nagroda w wysokości 4.000 zł dla Jana Klaty za reżyserię i opracowanie muzyczne spektaklu ...córka Fizdejki z Teatru Dramatycznego im. Jerzego Szaniawskiego w Wałbrzychu,
- nagroda w wysokości 4.000 zł dla Elmo Nüganena za reżyserię spektaklu Ślub Witolda Gombrowicza z Teatru im. Wilama Horzycy w Toruniu,
- ufundowana przez Narodowy Bank Polski w wysokości 6.000 zł nagroda specjalna, dla Jerzego Jarockiego, za próbę syntezy dzieła Witolda Gombrowicza, w spektaklu Błądzenie wg Witolda Gombrowicza z Teatru Narodowego w Warszawie.

Repertuar – maj 2005

- 4 maja (środa) godz. 18.00 MERYLIN MONGOŁ Nikolaja Kolady, reż. Krzysztof Rekowski, Scena na Parterze, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
- 6 maja (piątek) godz. 19.00 MAKBET Williama Szekspira, reż. Maja Kleczewska, Duża Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
- 7 maja (sobota) godz. 16.00 MAKBET Williama Szekspira, reż. Maja Kleczewska, Duża Scena, w ramach Kaliskich Spotkań Teatralnych
godz. 19.00 DOŻYWOCIE Aleksandra Fredry, reż. Bartosz Zaczykiewicz, Mała Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
- 8 maja (niedziela) godz. 18.00 DOŻYWOCIE Aleksandra Fredry, reż. Bartosz Zaczykiewicz, Mała Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
- 10 maja (wtorek) godz. 11.00 DOŻYWOCIE Aleksandra Fredry, reż. Bartosz Zaczykiewicz, Mała Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
- 11 maja (środa) godz. 11.00 DOŻYWOCIE Aleksandra Fredry, reż. Bartosz Zaczykiewicz, Mała Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
godz. 18.00 PIASKOWNICA Michała Walczaka, reż. Tomasz Hynek, Scena na Parterze, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
- 13 maja (piątek) godz. 19.00 PIASKOWNICA Michała Walczaka, reż. Tomasz Hynek, Scena na Parterze, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł

- 14 maja (sobota) godz. 19.00 ŻABIA KRÓLOWA Kerstin Specht, reż. Krzysztof Rekowski, Mała Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
- 15 maja (niedziela) godz. 18.00 ŻABIA KRÓLOWA Kerstin Specht, reż. Krzysztof Rekowski, Mała Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
- 18 maja (środa) godz. 11.00 MATKA JOANNA OD ANIOŁÓW wg Jarosława Iwaszkiewicza, reż. Marek Fiedor, Duża Scena, cena biletu – 20 zł, ulg. – 13 zł
godz. 18.00 MATKA JOANNA OD ANIOŁÓW wg Jarosława Iwaszkiewicza, reż. Marek Fiedor, Duża Scena, cena biletu – 20 zł, ulg. – 13 zł
- 19 maja (czwartek) godz. 11.00 NIEPOPRAWNI Juliusza Słowackiego, reż. Bartosz Zaczykiewicz, Mała Scena, cena biletu – 20 zł, ulg. – 13 zł
- 20 maja (piątek) godz. 11.00 NIEPOPRAWNI Juliusza Słowackiego, reż. Bartosz Zaczykiewicz, Mała Scena, cena biletu – 20 zł, ulg. – 13 zł
godz. 19.00 MAKBET Williama Szekspira, reż. Maja Kleczewska, Duża Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
- 21 maja (sobota) godz. 19.00 MAKBET Williama Szekspira, reż. Maja Kleczewska, Duża Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
- 22 maja (niedziela) godz. 18.00 NOŻE W KURACH Davida Harrowera, reż. Bogdan Tosza, Mała Scena, cena biletu – 20 zł, ulg. – 13 zł
- 25 maja (środa) godz. 19.00 MAKBET Williama Szekspira, reż. Maja Kleczewska, Festiwal Kontakt, Bydgoszcz
- 27 maja (piątek) godz. 19.00 NOŻE W KURACH Davida Harrowera, reż. Bogdan Tosza, Mała Scena, cena biletu – 20 zł, ulg. – 13 zł
- 28 maja (sobota) godz. 19.00 KŁĄTWA Stanisława Wyspiańskiego, reż. Paweł Passini, Duża Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
- 29 maja (niedziela) godz. 18.00 KŁĄTWA Stanisława Wyspiańskiego, reż. Paweł Passini, Duża Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
- 31 maja (wtorek) godz. 11.00 KŁĄTWA Stanisława Wyspiańskiego, reż. Paweł Passini, Duża Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł

*MAKBET – spektakl wyłącznie dla widzów dorosłych!!!

Teatr zastrzega sobie prawo zmian w repertuarze.

Opracowała: Beata Zawada

Biuro Obsługi Widzów przyjmuje zamówienia na sprzedaż biletów indywidualnych i zbiorowych codziennie od 8.00 do 18.00 (w poniedziałki do 15.00), tel./fax 454 59 41, tel. 453 90 82 w. 108.

Kasa biletowa czynna oprócz poniedziałków od 10.00 do 14.00 i od 15.00 do ostatniego przedstawienia.

Teatr im. Jana Kochanowskiego, Plac Teatralny 12, 45-056 Opole, +48 77 45 39 082 wew. 144, +48 504 439 455

bow@teatrkochanowskiego.art.pl

promocja@teatrkochanowskiego.art.pl

www.teatrkochanowskiego.art.pl

Wiadomości Uczelniane – miesięcznik informacyjny Politechniki Opolskiej. Rok XIV, nr 8(133), kwiecień 2005 r.

Redaguje zespół: Elżbieta Ciechocińska – grafik, Małgorzata Kalinowska – korekta, Krzysztof Sławiński. Współpracownicy wydawniczy: Andrzej Słodziński (WB), Izabela Carewicz (WEiA), Jolanta Dembicka (WM), Tomasz Bohdan (WWFiF), Mirosława Szewczyk (WZiIP). Stale współpracują: Elżbieta Czaja, Urszula Mazur, Ewa Przystajko, Janusz Fijak, Sławoj Dubiel – zdjęcia, Krystyna Duda – redaktor naczelny, Waldemar Szweda – skład i łamanie.

Wydano w Oficynie Wydawniczej Politechniki Opolskiej, ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole. Druk: Oficyna Wydawnicza Politechniki Opolskiej, ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole. Redakcja: ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole, tel. 400 62 84, e-mail: oficyna@po.opole.pl
Zamówienie: 22/2005. Nakład 850 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania redakcyjnego nadesłanych tekstów.